

έκδοση
πρώτων βοηθειών
για όσους θέλουν

ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ

στη
στρατιωτική
δητεία

Στη παρουσία αυτή δεν χώρεσαν τα πάντα σχετικά με το θέμα της, υπάγοντάς την ως αρκετά. Για οτιδήποτε παραπάνω, αν μπορούμε να βοηθήσουμε, ι. ψάξτε μας. Θα μας βρείτε σίγουρα στο δρόμο, και ως γνωστόν "ρωτώντας πάλι κανείς στη Ρώμη".

Ανεγκαστήκαμε να κάνουμε τα γράμματα των κεμένων κάπως μικρά. Αν σας χορδάσουν στην ανάγνωση, και ακόμα περισσότερο αν δεν βλέπετε τα λεπτερέα χρώματα των φωτογραφιών, τότε έχετε προβλήματα στα μάτια, οπότε ξεχάστε τη θητεία....

ΛΟΓΟΙ

Δεν χρειάζεται να σκεφτεί κανείς πολύ για να βρει λόγους για να μην πάει στο στρατό. Είναι αρκετοί εκείνοι που θα ήθελαν να αποφεύγουν το στρατό για λόγους οικονομικούς ή λόγους καριέρας.

Εμείς που φτιάξαμε αυτό το φυλλάδιο δεν ανήκουμε σ' αυτούς. Η ζωή μας στο σύνολό της, αυτό που θα μπορούσε να πεί κανείς η συνειδησή μας είναι που μας επιτρέπουν να αρνούμαστε το στρατό και τον милитарισμό, όχι σαν μία "παθητική ατομική στάση βολέματος", αλλά σαν ενεργητική πράξη συλλογικής κοινωνικής αντίστασης.

ΑΠΟ κεί και πέρα τα δεδομένα του θέματος "στρατιωτική θητεία" είναι λίγο πολύ γνωστά. Η ζωή είναι μικρή για να χαρίσει κανείς δύο χρόνια από τη ζωή του στο σύστημα, στη "πατρίδα" και στους καραβανάδες. Τα ιδεολογήματα που μας ταΐζουν από παιδιά, στο σχολείο, στην οικογένεια ή στα μμε είναι απλά στάχτες στα μάτια. "Πατρίδα" είναι τ' αφεντικά, εκείνοι που έχουν την εξουσία, εκείνοι που (θέλουν να) αποφασίζουν για μας, εναντίον μας. "Πατρίδα" είναι αυτοί που εκμεταλλεύονται την ύπαρξή μας από τις πρώτες μας στιγμές.

Ρ
Ν
Η
Σ
Η
Σ
Ο στρατός είναι ένας από τους μηχανισμούς τους, ένας από τους τρόπους για να "εντασσόμαστε" στο σύστημα. Η θητεία είναι η εθελοντική συμμετοχή μας στην ισοπέδωση των ιδιαίτερων προσωπικών αξιών μας, ουσιαστικά εκείνων που ξεφεύγουν από τις προδιαγραφές τους. Η "προσφορά του στρατού" είναι η ομοιομορφία, η πειθαρχία, η υπακοή.

Κι όσο κι αν αυτό φαίνεται δύσκολο μπορεί να το εξασφαλίζει ο στρατός με απλούς τρόπους, που είναι πετυχημένοι εδώ και αιώνες. Η αναγκαστική και πέρα από επιλογές συμβίωση, η εξαντλητική επανάληψη των ιδίων πραγμάτων, η φανατική προσήλωση στην τυπολατρία, η υποταγή στην ιεραρχία, η διαταγή και η τιμωρία, είναι μερικά απλά στοιχεία του милитарισμού.

Ο στρατός είναι η πιο καθαρή και απόλυτη εφαρμογή του "μάθε να εξουσιάζεσαι για να μάθεις να εξουσιάζεσαι". Ασήμαντες λεπτομέρειες ή χοντροκομμένα κόλπα της στρατιωτικής θητείας έχουν αυτόν τον ένα και μοναδικό σκοπό: να "μάθεις" να φοβάσαι, να "μάθεις" να ξεφτιλίζεσαι, έτσι ώστε όχι μόνο να το κάνεις σε όλη σου τη ζωή, αλλά να μπορείς να αναγκάζεις και άλλους (αυτούς που θα κρίνεις κάθε φορά πύ "αδύνατους") να (σε) φοβούνται, να ξεφτιλίζονται...

Απλά πράγματα απο αυτές τις τεχνικές:

- το να ξεκόβεις απο το περιβάλλον σου, τους φίλους και τις φίλες σου, τους οικείους σου, όλους και όλες με τις οποίες έχεις συναισθηματικές σχέσεις: αυτό είναι μιά τεχνική βίαιης συναισθηματικής απονέκρωσης, με σκοπό την συναισθηματική επένδυση της στρατιωτικής ιεραρχίας, και των εννοιών του είδους "πατρίδα", "εχθρός", κλπ.....

- η ομοιομορφία: αυτό είναι μιά τεχνική εξαφάνισης όλων των "εξωτερικών" στοιχείων της προσωπικότητάς σου. Όσοι έχουν την κακή επιλογή να υπηρετήσουν μαθαίνουν στο πρώτο επισημοποίητο πως κανείς γνωστός τους, φίλος ή φίλη τους, δεν μπορεί να τους αναγνωρίσει!!....

- το "ψάρωμα", δηλαδή ο διανοητικός και ψυχολογικός απεινισμός σου απο τους "ανώτερους" και απο τους "παλιότερους": αυτό είναι μιά τεχνική βίαιης αποβλάκωσης, όπου το βασικό είναι να πείσεις σε κατάσταση απόλυτης παιδικότητας, σε κατάσταση πλήρους άγνοιας, ώστε να "στα μάθουν όλα απο την αρχή". Αλλά είναι επίσης και μιά τεχνική αυτουποτίμησής σου, έτσι ώστε να περιμένεις τη στιγμή που θα βρεθούν κάποιοι άλλοι "κάτω απο σένα", για να ξεβράσεις πάνω τους τα κόμπλεξ και τις ανασφάλειες που εν τω μεταξύ σου έχουν καλλιεργήσει....

- η επανάληψη των πιά πάνω (και πολλών ακόμα που δεν έχουμε χώρο για να πιάσουμε): είναι επειδή κάθε τί στρατιωτικό πρέπει να σου γίνεται βίωμα. Πρέπει, μέσα σε δύο χρόνια, οι καταστάσεις που θα ζήσεις να αποκτήσουν μεγαλύτερο βάρος απο εμπειρίες και σχέσεις δεκαετιών. Πρέπει να χάσεις κάθε άλλη αίσθηση του χρόνου, και να την αντικαταστήσεις με την ρύθμιση των αδειών, των εξόδων, των τιμωρικών και των ασκήσεων. Πρέπει να χάσεις κάθε άλλη αίσθηση του χώρου, και να την αντικαταστήσεις με τη γεωμετρία της επανάληψης και της ταυτότητας. Κατά την διάρκεια της θητείας, κι απο κεί και πέρα σε όλη σου τη ζωή.

Όσοι νομίζουν ότι ο στρατός θα τους βοηθήσει (ή τουλάχιστον δεν θα τους εμποδίσει) να αναπτύξουν την προσωπικότητά τους, πλανώνται πλάνη οι- κτάν. Όσοι νομίζουν ότι στο στρατό θα ωριμάσουν, ας ξέρουν πως θα ωριμάσουν μέχρι σαπίσματος - και πριν της ώρας τους. Όσοι νομίζουν πως στο στρατό θα μάθουν να ενεργούν αυτόβουλα, το μόνο που θα μάθουν είναι η αυτόβουλη υπακοή στους πιά πάνω και η αυτόβουλη τρομοκράτηση των πιο κάτω.

Ένα από τα πρώτα εμπόδια που αντιμετωπίζεις όταν αποφασίσεις να μην πας στο στρατό είναι και η οικογένεια. Αν δεν έχεις πέσει στη περίπτωση των γονιών με την τρομερή κατανόηση (πράγμα μάλλον πολύ σπάνιο) το πιο πιθανό είναι να σου σπάσουν τα νεύρα.

Τα οικογενειακά δράματα είναι μέσα στο πρόγραμμα αλλά

οικογενειακή

πρέπει να τα αντιμετωπίσεις με ψυχραιμία.

Θα 'ταν καλό να τους δείξεις ότι είσαι αποφασισμένος - γιατί σε περίπτωση που υποψιαστούν πως είσαι ευάλωτος θα σε παιδέψουν πολύ περισσότερο προσπαθώντας να σε πείσουν.

Τα επιχειρήματα των γονιών σου μπορεί και να αντιστραφούν. Ο πατέρας σου αποκλείεται να πέρασε καλά στο στρατό, άσχετα με το τι μπορεί να ισχυρίζεται. Σκάλισε λίγο τη μνήμη του. Οι παροτρύνσεις του, σε κάποιο βαθμό τουλάχιστον, είναι απωθημένα από τη δική του θητεία κι αυτό στρέφεται εναντίον του αν το επιδιώξεις. Κάνε τον να νιώσει τύψεις ότι τα κίνητρά του δεν είναι τόσο "καθαρά". Στους συναισθηματισμούς τους αν δεν μπορέσεις να μείνεις ψύχραιμος απάντησε με το ίδιο νόμισμα: "θα πεθάνεις αν δε πάω στρατό; θ' αυτοκτονή-

σω αν πάω. Τι θα κάνεις μετά;" Συναισθηματικός εκβιασμός στο συναισθηματικό εκβιασμό. Μη λυγίσεις και σκεφτείς ότι, προκειμένου να γλυτώσεις τη γκρίνια τους, θα πάς δυο χρόνια φαντάρος και μετά τελείωσε. Γιατί αυτά τα δυό σου χρόνια θα τα θυμάσαι για όλη σου τη ζωή και σίγουρα όχι με νοσταλγία! Δεν υπάρχει περίπτωση να τα περάσεις ανώδυνα.

Και αν ακόμα σκέφτεσαι ότι είσαι διαφορετικός και θα μείνεις ανέπαφος από τη θητεία, ξεχνάς ότι δυό χρόνια μέσα στα σκατά δεν μπορούν να αφήσουν ανεπηρέαστο κανένα. Πρόκειται για δυό χρόνια απ' τη δική σου ζωή και όχι απ' της οικογένειάς σου. Μην τους αφήσεις να σου την καταστρέψουν. Καλύτερα να αντιμετωπίσεις τη γκρίνια των γονιών σου παρά τους караβανάδες. Κάποια στιγμή θα το πάρουν απόφαση. Και τους συγγενείς και φίλους θα μπορέσουν να αντιμετωπίσουν, ακόμα και σ' ένα στυλ "μαγκιά του", και ως συνοδοί σου μπορούν να εκπαιδευτούν για 15. Αυτά έχουν συμβεί και σε πολύ συντηρητικές οικογένειες. Αλλά ακόμη κι αν δε συμβούν στη δική σου περίπτωση, οι γονείς σου κάποια στιγμή θα συμβιβαστούν με την ιδέα. Στην τελική, ώσπου να συμβεί αυτό, μπορείς να αντλήσεις δυνάμεις από τη στήριξη άλλων κοντινών σου ανθρώπων για να τους αντιμετωπίσεις.

θητεία

"Ο στρατός είναι ένα μεγάλο σχολείο;"

Σίγουρα στη διάρκεια αυτής της δωδεκάχρονης, προπονητικής για τη συνέχεια, μαλακίας που λέγεται σχολείο, θα έχεις ακούσει πολλά πράγματα για το στρατό. Πράγματα που αν (και πολύ καλώς) δε σε έχουν πείσει για την αναγκαιότητα του να γίνεις μια δολοφονική μηχανή για συμφέροντα ξένα απ'τα δικά σου, χαρίζοντας δυο χρόνια απ'τη ζωή σου, πιθανόν να σου έχουν αφήσει αμφιβολίες για το "πόσο πια χειρότερος είναι ο στρατός" από όσα έχεις ήδη μάθει να συνηθίζεις. Και ως ένα σημείο μπορεί να έχεις δίκιο να αναρωτιέσαι, αφού ο καθημερινός καταναγκασμός έχει τη συνέχειά του μέσα σ'όλες αυτές (σχολείο, στρατός, δουλειά) τις λιγότερο ή περισσότερο, χαλαρές φυλακές.

Ωστόσο όποιος νομίζει, πιστεύοντας τέτοια σαν το παραπάνω αξιώματα του φραπέ, ότι ο στρατός θα είναι κάτι σαν συνέχεια του εξωώρου με αρκετή γυμναστική, έχει να φάει μεγάλη ήττα. Γιατί αν στο σχολείο μαγκιά είναι το να έχεις γραμμένους τους καθηγητές, τα μαθήματά τους και τις απειλές τους, να κάνεις χαβαλέ στην τάξη και κοπάνα σε κάθε ευκαιρία, στο στρατό μαγκιά θεωρείται το να είσαι από κάτω και να γαμάς τους ακόμα πιο κάτω. Να είσαι, δηλαδή, ένα μηδενικό μπροστά στον κάθε κομπλεξικό καραβανά, χωρίς να μπορείς να αντιδράσεις με κανένα

τρόπο (εκτός αν λιποτακτήσεις ή κάνεις, έστω και καθυστερημένα, τον άρρωστο) αλλά και να είσαι έτοιμος να παίζεις και ε-

σύ, όποτε σου κάτσει κάποιος πιο καινούργιος ή πιο "φλώρος", το ρόλο του "γαμάω".

Όσο για τη θέση του αδύναμου, αν στο σχολείο μπορεί να συνυπάρχει με τη μαγκιά της κοπάνας, στο στρατό δεν έχεις τέτοιες επιλογές· ή παίζεις ολοκληρωτικά το ρόλο του αδύναμου ώστε να μη καταταγείς, ή μπαίνεις μέσα στο παιχνίδι βάζοντας το μυαλό σου στη κατάψυξη (όχι χωρίς απώλειες) για δυο χρόνια μετρημένα με πολύ διαφορετικούς ρυθμούς ή... ..οι θάνατοι στα στρατόπεδα δεν είναι μόνο απο εκपुरσοκροτήσεις, ούτε τα στρατιωτικά ψυχιατρεία υπάρχουν χωρίς λόγο....

Αλλά η αδυναμία -είτε τη θέλουν, είτε όχι - είτε τη θέλεις, είτε όχι- θα είναι εκεί. Φανερή στις ματιές των νεοσύλλεκτων ή συγκαλυμμένη πίσω απο μιά υπεροχή φτιαγμένη απο συζητήσεις για φανταστικά γαμήσια που έρχονται να κρύψουν τις ανεκπλήρωτες στύσεις του εγκλεισμού. Αλλά και σίγουρα η συνειδητή ή ασυνειδητή "αδυναμία" του να αρνηθείς το στρατό είναι πολύ περισσότερο δυναμική απο τη λοβοτομημένη υπεροχή του να σταθείς - πολλές ακόμα φορές - στη γραμμή.

η κοπάνα είναι καθήκον!

Στις επόμενες σελίδες καταγράψαμε ό,τι
θεωρήσαμε χρήσιμο να ξέρει κάποιος που
δεν θέλει να πάει στο στρατό.
Αναφερόμαστε ειδικότερα:

στην **ανυποταξία**

στην **ολική άρνηση
στράτευσης**

και στο **τρελόχαρτο**

Οι αναφορές μας αυτές γίνονται με την
εξής άποψη: ό,τι όποιος δεν θέλει να πάει
στο στρατό μπορεί (και πρέπει) να απο-
φασίσει ο ίδιος με ποιόν τρόπο θα το κά-
νει, και το μόνο που μπορεί να κάνει κά-
ποιος "απ' έξω" είναι να διευκολύνει
δίνοντας κάθε σχετική βοήθεια.

Απο τη μεριά μας κρίνουμε πως όσο ση-
μαντικός είναι ο τρόπος που θα αποφύ-
γει κάποιος τη θητεία, δέκα φορές σημα-
ντικότεροι είναι οι λόγοι που τον οδη-
γούν σ' αυτήν την απόφαση....

* Ανυπότακτος γίνεσαι αν δεν παρουσιαστείς στο στρατόπεδο κατάταξης όταν σε καλέσουν για την θητεία. Τυπικά ακόμα και μιά μέρα καθυστέρηση θεωρείται ανυποταξία.

* Η ανυποταξία είναι, αρχικά, ο πιο "εύκολος" τρόπος να μην πας φαντάρος. Σε καλούν, και ζάνεις το κοροϊδο - τί πιο απλό; Τα μπερδέματα αρχίζουν λίγο μετά.

* Μετά απο κάθε σειρά κατάταξης, ο στρατός κάνει έναν κατάλογο με το ποιοί "του λείπουν". Ποιούς φώναζε και δεν παρουσιάστηκαν. Τυπικά (αλλά και ουσιαστικά) ο στρατός δεν ξέρει αν αυτοί ζουν ή έχουν πεθάνει, αν είναι στην Ελλάδα ή στον βόρειο πόλο κλπ. Για τον στρατό όσοι του λείπουν είναι ανυπόταχοι. Και πρέπει να τους βρεί.

* Με βάση τα στοιχεία που έχει για τον καθένα απο τους ανυπόταχτους ο κατάλογος αυτός προωθείται στην αστυνομία, και στα αντίστοιχα αστυνομικά τμήματα. Όταν μιλάμε για "στοιχεία" εννοούμε καταγωγή, διεύθυνση πατρικού σπιτιού, αν είναι φοιτητής ή σπουδαστής κλπ. Στοιχεία συνήθως απλά και γραφειοκρατικά δηλαδή, και

όχι στοιχεία των ειδικών υπηρεσιών της ασφάλειας.

* Στην συνέχεια οι μπάτσοι αναζητούν τους ανυπότακτους, όχι με κάποιον φοβερό ξήλο, στις διευθύνσεις των πατρικών τους σπιτιών. Αν λοιπόν "ξέχασες" να καταταχτείς μην ξεκουράζεσαι στην οικογενειακή θαλπωρή, εκτός αν έχεις σίγουρες εγγυήσεις πως θα σε "ζυήσουν".

* Άλλο σημείο "ελέγχου" είναι τα σύνορα. Οπουδήποτε υπάρχει μηχανοργάνωση για το τσεκάρισμα των διαβατηρίων. Αν είσαι ανυπότακτος για τον στρατό, είσαι wanted για την αστυνομία, και γιαυτό ξέχνα τα ταξίδια απο (ή προς) την πατρίδα: θα καταλήξεις σε μερικές ώρες στο κοντινότερο στρατόπεδο.

* Τέλος μιά δυνατότητα ελέγχου είναι οι εξακριβώσεις ταυτοτήτων, απο τους μπάτσους. Αν έχεις την ατυχία ενώ είσαι ανυπότακτος να μπλέξεις με εξακρίβωση, για οποιοδήποτε λόγο, τότε σε έχουν δέσει.

* Πέρα απο αυτές τις περιπτώσεις η αστυνομία δεν σκοτώνεται να σε βρεί, σαν ανυπόταχτο, εκτός αν υπάρχουν ιδιαίτεροι λόγοι με την πάρτη σου, και θέλουν να σε ταλαιπωρήσουν. Υπο κανονικές συνθήκες δεν έχεις πρόβλημα να πας σε ένα στυνομιο-

κό τμήμα να επικυρώσεις, π.χ., το γνήσιο της υπογραφής σου, αρκεί να μην είναι το τμήμα της γειτονιάς που μεγάλωσες και όπου σε ξέρουν από μικρό παιδί. Επίσης δεν έχεις κανένα πρόβλημα με εφορίες, ΙΚΑ, επιθεωρήσεις εργασίας, και αφεντικά - εργοδότες που δεν σου ζητάνε απολυτήριο στρατού. Αντίθετα έχεις σοβαρό πρόβλημα με οτιδήποτε συνδέεται με τα αρχεία "απασχολούντων προσώπων" του υπουργείου δημόσιας τάξης. Πράγμα που σημαίνει πως σαν ανυπόταχτος πρέπει να προσέχεις ιδιαίτερα που κυκλοφοράς. Ειδικά αν μένεις στην Αθήνα ή στην Θεσσαλονίκη, όπου μιά εξακρίβωση μπορεί να σου προκύψει εντελώς απροειδοποίητα.

* Επίσης δεν κινδυνεύεις άμεσα από ένα μπλόκο της τροχαίας, εκτός αν αυτό εξελιχτεί σε εξακρίβωση. Αν έχεις κάποιο δίπλωμα οδήγησης, δεν κινδυνεύεις να στο πάρουν, ούτε να σε βρουν μέσω αυτού. (Αν όμως δεν έχεις και θέλεις να βγάλεις δεν είναι σίγουρο πως θα μπορέσεις να το κάνεις...)

* Παρόλ' αυτά, και επειδή ο φόβος φιλάει τα έρημα, καλό είναι να ξέρεις πως στην περιπέτεια της εξακρίβωσης είναι ευκολότερο να πέσεις αν κυκλοφορείς με μηχανάκι ή αυτοκίνητο, παρά σαν πεζός. Εκτός από τη περίπτωση που θα κάνεις βόλτα σε περιοχή που έχουν γίνει "επεισόδια", και εκτός από την πολύ σπάνια ατυχία να βρεθείς κοντά σε κάποιο "ποινικό" περιστατικό (φόνος, ληστεία, κλοπή κλπ). Σε κάθε περίπτωση τα μαζικά μέσα μεταφοράς είναι πολύ ασφαλέστερα από τα ι.χ. για την αποφυγή μπλόκου και εξακρίβωσης.

* Αν τώρα έχεις την "κακή τύχη" να πέσεις πάνω σε εξακρίβωση ή κάτι παρόμοιο, τί θα σου συμβεί; Απλούστατα η αστυνομία σε στέλνει πακέτο στο στρατό, χωρίς να προλάβεις καν να πεις "έχετε γειά βρουσούλες". Και όταν λείμει πακέτο στο στρατό εννοούμε καταρχήν στο κρατητήριο.

* Γιατί η ανυποταξία είναι "αδίκημα", και έχει κάποια ποινή. Για την ανυποταξία σου θα δικαστείς από στρατιωτικό δικαστήριο, και θα καταδικαστείς σε επιπλέον θητεία κάμποσων μηνών. Συνήθως επειδή είναι ευχαριστημένοι που σε έδεσαν, και εφόσον δεχτείς κάτι από αυτήν την πίεση να υπηρετήσεις τελικά, σου κάνουν την "έκπτωση" να εξαγοράσεις τους μήνες της επιπλέον θητείας - καταδίκης, έναντι κάποιου ποσού. Αυτό πάντα με την προϋπόθεση πως θα ντυθείς, θα σεναριστείς και θα γίνει ένας κανονικός φαντάρος.

* Με δυό κουβέντες η ανυποταξία είναι μιά λύση ανάγκης, και όχι ένα οριστικό

ξεμπέρδεμα από τον στρατό. Όσα χρόνια κι' αν περάσουν είσαι, τυπικά τουλάχιστον, ελαφρώς καταζητούμενος. Και πρέπει κάπως να προσαρμόσεις τη ζωή σου σ' αυτό. Αν φτάσεις βέβαια εκεί γύρω στα 50, όπου είσαι μάλλον άχρηστος για τον στρατό, μπορεί και να πάνουν να σε "θέλουν". Αλλά μέχρι τότε πολλά μπορεί να συμβούν.

* Κάποια ιδιαίτερα προβλήματα με την ανυποταξία μπορεί να προκύψουν σε περίπτωση "γενικής επιστράτευσης" ή πολέμου. Θεωρητικά βέβαια η Ελλάδα είναι από το '74 και μετά σε κατάσταση "γενικής επιστράτευσης", και αυτό είναι ένα απλό κόλπο που επιτρέπει στους καραβανάδες να παρβαίνουν, όταν τους χρειάζεται, τους συνηθισμένους νόμους, που ως γνωστόν ισχύουν μόνο σε καιρούς ειρήνης. Αν όμως γίνει καμιά κανονική "γενική επιστράτευση", τότε τα πράγματα θα ξεορίσουν και για όσους ανυποτάχτους βρίσκονται εντός Ελλάδας.

* Γιατί φυσικά, σαν ανυπόταχτος που είσαι, δεν πρόκειται να πας να παίξεις πόλεμο μόλις φωνάξουν τη "σειρά" σου. Δεν έχεις τέτοιο "κωδικό", αφού όταν η "σειρά" σου υπηρέτησε εσύ ήσουν αλλού. Αλλά όταν τα περισσότερα αγοράκια της ηλικίας σου θα λείπουν, όλο και κάποιος γεροντιάνος μπορεί να αναρωτηθεί πώς στο διάολο εσύ έμεινες πίσω να φροντίζεις τα γυναικόπαιδα "εκ του σύνεγγυς" Και όπως ξέρεις η ρουφιανιά είναι εθνικό σπορ των Ελλήνων.

* Αρα αν επέλεξες την ανυποταξία, πρέπει καλού - κακού να είσαι προετοιμασμένος και για μιά τέτοια περίπτωση. Οι καιροί είναι δύσκολοι. Και ενώ υπό τις παρούσες συνθήκες αρκεί να μην πέσεις πάνω σε εξακρίβωση για να την βγάλεις καθαρή, μπορεί αύριο να ξεμερώσει μιά μέρα που θα πρέπει να κρυφτείς λίγο περισσότερο από αδιάκριτα και φιλόποπτα βλέμματα πατριωτών και στρατοκαβλών.

ο λ ι κ ή ά ρ ν η σ η σ τ ρ ά τ ε υ σ η ς

* Ολική άρνηση στράτευσης λέγεται η άρνηση κάποιου να υπηρετήσει, όταν αυτή η επιλογή του δεν αφορά μόνο τον στρατό όπως είναι σήμερα, αλλά και κάθε στρατιωτικού τύπου υπηρεσία, συμπεριλαμβανομένης και της "εναλλακτικής" ή "άοπλης" θητείας. Επιπλέον, στην περίπτωση της ολικής άρνησης στράτευσης, εκείνος που δεν πάει στον στρατό δημοσιοποιεί αυτήν την απόφασή του.

* Σύμφωνα με τις μέχρι τώρα πρακτικές όσων έχουν δηλώσει ολικοί αρνητές στράτευσης, η απόφασή τους συνοδεύεται με ανοιχτή επιστολή προς τον στρατό, συγκεκριμένα σε κάποιο στρατολογικό γραφείο. Με αυτό το γράμμα επώνυμα αρνούνται την θητεία, και

αναφέρουν τους λόγους γι' αυτό. Σε ορισμένες περιπτώσεις αυτή η επιστολή έχει διανεμηθεί και σαν προκήρυξη.

* Το να αποφασίσεις και να δηλώσεις ολικός αρνητής στράτευσης είναι ο πιο δυναμικός και πολιτικός τρόπος για να μην πας φαντάρος. Είναι δυναμικός και πολιτικός τρό-

πος επειδή αναλαμβάνεις δημόσια και ανοιχτά την ευθύνη γι' αυτήν σου την απόφαση. Ταυτόχρονα είναι και ο τρόπος που σε βάζει περισσότερο στο στόχαστρο του στρατού. Γι' αυτό η ολική άρνηση στράτευσης είναι μία πολύ σημαντική απόφαση για τη ζωή σου, που πρέπει να την ζυγίσεις καλά.

* Πέρα απο την "ανοιχτή επιστολή" προς τον στρατό, αυτό που κάνεις είναι, απλά, να μην παρουσιαστείς όταν σε καλέσουν να υπηρετήσεις. Απο εκείνη τη στιγμή και μετά για τον στρατό είσαι ένας ανυπότακτος. Κι' αυτό επειδή ο στρατός δεν έχει κάποιο "νομικό πλαίσιο" που να αναγνωρίζει την άρνηση στράτευσης. (Σιγά μην είχες!!)

* Κατ' αρχήν ισχύει και για σένα ότι για τους ανυπότακτους (δες προηγούμενες σελίδες). Ισως, αφού είσαι ολικός αρνητής, τόσο ο στρατός όσο και η αστυνομία να δείξουν "ιδιαίτερο ενδιαφέρον" για σένα. Πάντως το μόνο που κάνουν είναι να σε αναζητήσουν στην διεύθυνση που έχουν

για σένα, δηλαδή στο πατριό σου.

ΚΟΚΚΙΝΟ ΓΙΑ ΝΑ
Ο ΤΗ ΒΑΡΔΙΑ.

* Αν δεν σε βρούν εκεί, δεν σε επικη-
ρύσσουν!! Αλλά το ονοματάκι σου και
το κεφαλάκι σου θα βρίσκεται σε ανα-
ζήτηση από την αστυνομία. Ετσι κινδυν-
εύεις από τα ίδια "ατυχήματα" με τους
ανυπόταχτους. Και με κάπως περισσό-
τερο ζήλο εκ μέρους των αρχών.

* Αν γίνει η στραβή και σε μαζέψει η α-
στυνομία, σε στέλνει πακέτο στο κοντινό-
τερο στρατόπεδο. Και από κεί, κατ' αρχήν
στο κρατητήριο. Εδώ τελειώνει και η ομοι-
ότητα της περίπτωσης σου με τους κλασαι-
κούς ανυπόταχτους.

* Εφόσον εξακολουθείς να δηλώνεις ολική
άρνηση στράτευσης, αρνείσαι να ντυθείς, να
κουρευτείς κλπ. Κατά συνέπεια σε στέλνουν
σε στρατιωτικές φυλακές όπου παραμένεις
κρατούμενος. Η συνέχεια είναι η "δίκη", από
στρατιωτικό δικαστήριο.

Υπάρχει βέβαια μιά αντίφαση: ακόμα και αν
θεωρείσαι "ανυπότακτος", δεν έχεις ορκιστεί, ά-
ρα δεν βρίσκεσαι συνολικά στην δικαιοδοσία του
στρατού. Κανονικά, τόσο οι ανυπότακτοι όσο και
οι ολικοί αρνητές στράτευσης δεν θα έπρεπε να
δικάζονται από στρατοδικείο. Όμως εδώ ο στρα-
τός αξιοποιεί την τυπική ισχύ της "γενικής επι-
στράτευσης", από το '74 (!!!) που του δίνει έκτακτες
αρμοδιότητες.

* Τυπικά, αυτό
που ισχύει σε τέ-
τοιες περιπτώσεις εί-
ναι πως "καταδικάσεκα"
να "υπηρετήσεις" διπλάσιο
διάστημα από το κανονικό.
Αλλά εφόσον εσύ εξακολουθείς
να αρνείσαι οποιαδήποτε θητεία σου
ρίχνουν την ποινή σαν φυλάκιση, που
σημαίνει 4 χρόνια σε στρατιωτική φυλακή.
Αυτό γίνεται με τους ιαχωβάδες, που αρνού-
νται να υπηρετήσουν για θρησκευτικούς λόγους.
Και κανονικά το ίδιο ισχύει και για τους ολικούς αρ-
νητές στράτευσης.

* Μέχρι τώρα ('97), και επειδή το ελληνικό κράτος δεν είχε
καθιερώσει κάποιον είδους "εναλλακτική θητεία" όπως τα πε-
ρισσότερα ευρωπαϊκά κράτη υπήρχαν διάφορες διεθνείς "πιέσεις"
που ανάγκαζαν τον ελληνικό στρατό να κουκουλώνει τις περιπτώσεις
αρνητών στράτευσης που έπαρναν κάποια δημοσιότητα. Αυτό είχε τη

ΕΝΑ ΚΟΚΚ
ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ

ΝΑ ΜΟΥ
ΔΥΝ
ΝΑ ΤΣ
ΤΟΝ

συνέπεια να μην έχουν μείνει για τέσσερα χρόνια ολικοί αρνητές στις φυλακές. Οι δικοί τους αγώνες (απεργίες πείνας) και η συμπαράσταση των απ' έξω μέσα στο φόντο των διεθνών πιέσεων οδηγούσαν τον στρατό σε συμβιβασμό. Που πρακτικά σήμανε κάποια αναβολή τύπου Ι5, και καινούργια πρόσκληση για κατάταξη.

* Αυτά τα δεδομένα άλλαξαν εφόσον ψηφίστηκε και στην Ελλάδα η ρύθμιση περί "αντιρρησιών συνείδησης" (δες περισσότερα στο τέλος της προσούρας). Δεν μπορούμε να εκτιμήσουμε αυτή τη στιγμή ποιές θα είναι οι συνέπειες για τους ολικούς αρνητές στράτευσης. Ομως έχουμε βάσιμες "υποψίες" ότι από τη στιγμή που το ελληνικό κράτος απαλλάχτηκε από την διεθνή κατακραυγή γι' αυτό το θέμα, έχει τα περιθώρια να είναι σκληρότερο απέναντι στους ολικούς αρνητές στράτευσης. Και είναι βέβαιο πως η μόνη υποστήριξη αυτής της πρακτικής θα προέρχεται από καθαρά πολιτικούς αγώνες.

* Σε κάθε περίπτωση την επιλογή της ολικής άρνησης στράτευσης καλό είναι να την κάνεις σε συνεννόηση με κάποια ομάδα ακτιβιστών, οι οποίοι να μπορούν να σου συμπαρασταθούν αν βρεθείς κρατούμενος. Επειδή κιόλας δεν μπορείς να ξέρεις πότε και πώς θα σου συμβεί κάτι τέτοιο, καλό είναι να αποκτήσεις μιά μόνιμη πολιτική σχέση και δράση. Εξάλλου, αν αποφασίσεις την ολική άρνηση στράτευσης αποφασίζεις πολύ περισσότερα πράγματα από ένα όχι απέναντι στη θητεία. Μιά τέτοια απόφαση, με τα τωρινά τουλάχιστον δεδομένα, είναι απόφαση ζωής. Και σαν τέτοια πρέπει να την μετρήσεις.

πέρα πάντως από την επιλογή που μπορεί να κάνει ο καθένας μας οι ολικοί αρνητές στράτευσης σε περίπτωση που διώκονται από το κράτος δικαιούνται την ενεργή υποστήριξή μας: ο αγώνας τους δεν είναι "προσωπικός"!

Τη Δευτέρα 31 Ιουλίου σύμφωνα με μια διαταγή του κράτους ήμουν υποχρεωμένος να παρουσιαστώ και να υπηρετήσω τον Ελληνικό στρατό.

ΔΗΜΟΣΙΑ

Δεν παρουσιάστηκα ούτε πρόκειται. Ομως επειδή θεωρώ ότι η απόφασή μου δεν αφορά μόνο εμένα και επειδή πιστεύω ότι αυτό που κάνει κανείς είναι παράλληλα και αυτό που προτείνει, δημοσιοποιώ μερικά απο τα πράγματα που με ώθησαν σ' αυτή την απόφαση.

ΔΗΛΩΣΗ

ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ ΟΛΗ Η ΓΗ
ΑΔΕΛΦΙΑ ΜΟΥ ΟΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΟΙ

Το έθνος και η πολιτική του υπόσταση, το κράτος, κάθε άλλο παρά εξέλιξη μπορώ να τα θεωρήσω στη πορεία του ανθρώπινου γένους. Η "εθνική συνείδηση" κατασκευασμένη για να ισοπεδώσει διαφορετικούς πολιτισμούς μέσα στα όρια του έθνους κράτους και η "εθνική ενότητα" που επικαλούνται διάφορα κοπρόσκυλα, μόνο απέχθεια μου φέρνουν. Δηλώνω ότι έχω πλήρη έλλειψη και των δύο. Αντίθετα έχω πλήρη συνείδηση της ταξικής μου θέσης και νιώθω ενότητα μόνο με τους καταπιεσμένους όλου του κόσμου. Εξάλλου η κατάρτιση της γης με σύνορα μόνο με αγροτεμάχιο της Λούτσας με κάνει να νιώθω.

Ο στρατός, που ιστορικά έχει αποδείξει τη δολοφονική του φύση, είναι απο τα σημαντικότερα στηρίγματα του κράτους. Στις επιλογές του (κράτους) οφείλονται οι αλληλοσφαγές αυτών που θεωρούνται έμψυχο υλικό ή σε διάφορες εποχές "τα τελευταία γρανάζια της μηχανής". Η απέχθεια που αισθάνονται γι' αυτόν πολλοί νέοι σ' όλο τον κόσμο δεν είναι αφύσικη. Οι "αξίες" που υπάρχουν και αναδύονται σαν βρωμερή μπόχα μέσα σ' αυτόν όπως η ιεραρχία, η ρουφιανιά, ο милитарισμός, το αντρίλίκι είναι τα βασικά του συστατικά. Στόχος του η προετοιμασία των νέων για την εισαγωγή τους στη "μεγάλη φλακή" ισοπεδώνοντας κάθε αντίσταση και σφυρηλατώντας συνειδήσεις έτοιμες να υπηρετήσουν την άρχουσα τάξη. Μετά τη θητεία στο σχολείο και την οικογένεια έρ

η δήλωση αυτή δημοσιεύεται εδώ σαν ενδεικτική της λογικής της ολικής άρνησης στρατεύσης

ΟΛΙΚΗΣ

ΑΡΝΗΣΗΣ

ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

χεται ο ολοκληρωτισμός του στρατού, να επι-
στεγάσει το έργο του κράτους και των θε-
σμών, για μια κοινωνία υποταγμένων. Απο-
την άλλη οι επεμβάσεις του στην κοινω-
νική ζωή, κυρίως βίαιες, αποδεικνύουν
τον εχθρικό χαρακτήρα του προς την κοινωνία.
Το κράτος είτε στις "ήπιες" μορφές του (δημοκρατία)
είτε στις ακραίες εκφάνσεις του (φασισμός) χρη-
σιμοποίησε το στρατό για να συντηρήσει
και να διαιωνίσει το συγκεκριμένο
σύστημα. Οι σελίδες της ιστορίας,
μας δείχνουν άπειρα παραδείγματα.

Δεν κατατάσσομαι. Οι άνθρωποι δεν κατατάσσονται, δεν
ταξινομούνται. Απλά είναι διαφορετικοί. Την κατάταξή τους
έχουν αναλάβει κάθε είδους εργολάβοι για λόγους "εθνι-
κούς", "κοινωνικούς", οικονομικούς. Η διαφορετικότητα των
ανθρώπων, που πηγάζει απο ανιδιοτελείς, πηγαίες, ανθρώ-
πινες επιθυμίες, είμαι πεπεισμένος οτι μπορεί να συνυπάρ-
ξει χωρίς νόμους, κράτη, διαμεσολαβητές και προς αυτό
προχωρούν η σκέψη και η δράση μου.

Πολεμώ συνειδητά αυτόν τον πολιτισμό γιατί αυτός αντι-
στρατεύεται την ελευθερία. Απο τα μμε, το σχολείο, την οι-
κογένεια μέχρι την θρησκεία, την τέχνη, τη μόδα, γιατί όλα
αυτά διαστρεβλώνουν και χρησιμοποιούν τις ανθρώπινες α-
νάγκες για να ικανοποιήσουν την αδηφάγα οικονομική και ε-
ξουσιοφρενή πείνα τους. Και πάνω απ' όλα πολεμώ τον τρο-
φοδότη και οργανωτή τους: ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.

Επιβουλεύομαι την ανατροπή τους και την αντικατάστασή
τους απο μια κοινωνία απαλλαγμένη από ιεραρχία, μεσολα-
βητές, οικονομικά συμφέροντα. Στηριγμένη στην αλληλεγ-
γύη, τη συντροφικότητα, την ελευθερία. Γι' αυτό είμαι α-
ναρχικός.

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΩ

- Χωρίς στρατούς, κράτη και σύνορα
- Χωρίς εξουσία
- Σε μια κοινωνία απελευθερωμένη

γ ι ώ τ α π έ ν τ ε

* Το "γιώτα πέντε" - I5 - (συνήθως τρελόχαρτο) είναι ο πιο συνηθισμένος τρόπος για να γλυτώσεις το στρατό. Γενιές και γενιές υποψήφιων προς κατάταξη έχουν "παίξει το ρόλο τους" και έχουν ξεμπερδέψει εύκολα ή δύσκολα με ένα I5. Ωστόσο είναι πολλοί εκείνοι που κόλωσαν την τελευταία στιγμή και προτίμησαν να υπηρετήσουν, ή εκείνοι που έκαναν λάθη στην "παράσταση", με αποτέλεσμα να ταλαιπωρηθούν περισσότερο απ' ό,τι χρειαζόταν. Γι' αυτό πρέπει να πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

* Καταρχήν πρέπει να ξέρεις πως ο στρατός, σαν μηχανισμός, δεν μπορεί εύκολα (και κυρίως δεν θέλει) να αναλάβει την ευθύνη κάποιου που είναι άρρωστος. Ειδικά αν είναι "ψυχολογικά άρρωστος". Είναι πολύ δύσκολο σε ένα καθεστώς ομοιομορφίας να υπάρχει ιδιαίτερη μεταχείριση για κάποιον που έχει ειδικές ανάγκες υγείας: ειδική διατροφή, σταθερή χορήγηση κάποιου φάρμακου, κλπ, ακόμα κι' αν κατα τα υπόλοιπα στέκεται κανονικά στα πόδια του.

* Το "τρελόχαρτο" είναι λοιπόν απο τη μεριά σου ένα θέατρο. Το ίδιο δηλαδή πράγμα

που έχεις κάνει κάμποσες φορές ήδη στη ζωή σου, ας πούμε στο σχολείο ή στη δουλειά, αν θέλεις να δικαιολογήσεις κάποια κοπάνια πειστικά. Δεν χρειάζεται να έχεις κανένα ιδιαίτερο άγχος προκαταβολικά αν έχεις αποφασίσει να "το παίξεις άρρωστος" στο κέντρο κατάταξης: δες το σαν μια (ακόμα) παράσταση που έχεις ετοιμάσει προσεχτικά. Εκείνο που χρειάζεται είναι μεθοδικότητα, σοβαρότητα και όχι πανικός.

* Κατ' αρχήν, για να είσαι πειστικός σαν "ψυχικά άρρωστος", δεν είναι απαραίτητο να κοιβαλάς μαζί σου επιπλέον χαρτιά - διαγνώσεις απο πολιτικούς γιατρούς. Αν πάντως αποφασίσεις να έχεις και τέτοια έχε υπόψιν σου πως τα χαρτιά απο ιδιώτες ψυχίατρους δεν έχουν και πολύ αξία, επειδή είναι πολύ εύκολο να τα πάρεις, και οι στρατιωτικοί γιατροί αυτό το ξέρουν. Το μόνο που μπορεί να κάνουν τέτοια χαρτιά είναι να σου προσφέρουν εσένα κάποια επιπλέον ψυχολογική βοήθεια στο να είσαι ψύχραιμος. Τα χαρτιά απο δημόσιο νοσοκομείο μετράνε, αλλά αυτά δεν μπορείς να τα πάρεις για πλάκα. Πρέπει να παίξεις θέατρο και πριν την κατάταξη σου, και όχι μόνο μιά φορά, σε κάποιο δημόσιο - ψυχιατρικό - νοσοκομείο. Σε κάθε περίπτωση πάντως απέφυγε να έχεις μαζί σου διαγνώσεις γιατρούν που ξέρεις (ή φαντάζεσαι) πως κάνουν συστηματικά αυτή τη δουλειά για στρατολογική χρήση: ο στρατός έχει λίστα αυτών των γιατροών, και ένα χαρτί απ' αυτούς μάλλον δείχνει την σκηνοθεσία σου παρά την σοβαρότητα της αρρώστιας σου.

* Είναι πολύ σημαντικό αντίθετα να ξέρεις καλά εκ των προτέρων "τί θα παίξεις". Δηλαδή ποιά ακριβώς αρρώστια θα υποκριθείς. Οι ψυχολογικές αρρώστιες δεν είναι γενικά χάος, αλλά έχει η κάθε μιά τα συγκεκριμένα συμπτώματά της, μερικά απο τα οποία ένας έμπειρος γιατρός μπορεί να ξεχωρίσει ακόμα και χωρίς να μιλήσει με τον άρρωστο ή τον "άρρωστο". Συνεπώς αν αρχίσεις να αυτοσχεδιάζεις μπορεί να πέσεις σε "αντιφάσεις", δηλαδή να εμφανίζεις συμπτώματα απο διαφορετικές μεταξύ τους αρρώστιες, που δεν πολυκολάνε. Κάτι τέτοιο μπορεί να σου στοιχίσει επιπλέον ταλαιπωρίες μέχρι να πάρεις το χαρτί. (Υπάρχουν ορισμένες πληροφορίες - οδηγίες γι' αυτό το θέμα στο τέλος αυτής της προσούρας)

* Είναι σημαντικό ακόμα να αποφασίσεις να "παίξεις" κάτι που σου πηγαίνει. Ο καθένας μας ξέρει, για παράδειγμα, πως νοιώθει όταν είναι στις μαύρες του, ή όταν είναι εκνευρισμένος κλπ. Με δυό λόγια όλοι κουβαλάμε μέσα μας κάποια τρέλλα, ή πιο σωστά κουβαλάμε κάποια πράγματα που η επίσημη ιατρική χαρακτηρίζει (για δικούς της βέβαια λόγους...) "τρέλλα". Είναι καλύτερα λοιπόν να διαλέξεις μιά "αρρώστια" που να βασίζεται στις προσωπικές σου αντιδράσεις, παρά να ψάχνεις για κάτι "φανταζι" που όμως δεν σου κολάει, και για το οποίο θα πρέπει να είσαι συνέχεια στη τοίλια.

* Καλό είναι να ξέρεις εξάλλου πως απο την στιγμή που πλησιάζεις το στρατόπεδο, ακόμα δε περισσότερο απο τη στιγμή που περνάς την πύλη του, θα "σου βγούν" διάφορα ψυχολογικά, απο αυτά που έχεις έτσι κι αλλιώς. Αυτό συμβαίνει σε όλους όσους πάνε να καταταχτούν, πολύ περισσότερο δε σε όσους πάνε να υπηρετήσουν κανονικά. (Αν υπήρχε ένας "αντικειμενικός" ψυχίατρος τις πρώτες μέρες της θητείας θα τους έβγαζε όλους άρρωστους, γιατί αυτή είναι η αλήθεια: ο στρατός σε αρρωσταίνει!!) . Αρα δεν χρειάζεται να έχεις ιδιαίτερο άγχος προκαταβολικά για τον ρόλο σου: αν το έχεις διαλέξει σωστά και ξέρεις τί θα κάνεις, τα υπόλοιπα φροντίζει ο ίδιος ο στρατός να τα νοιώσεις!!!

* Ανάλογα με την "πάθηση" που έχεις πρέπει να φροντίσεις για το αν χρειάζεται να σε συνοδεύει κάποιος στην κατάταξη ή όχι. Αν "πάσχεις" ως πού-με απο βαριά μελαγχολία, ή απο αγοραφοβία, είναι μάλλον περιεργό να παρουνισατείς μόνος σου. Ένας βαριά μελαγχολικός, ένας καταθλιπτικός ή έ-νας αγοραφοβικός κανονικά δεν βγαίνει απο το δωμάτιό του - άρα είναι λά-θος (αυτό που είπαμε πριν αντίφαση) ένας τέτοιος τύπος να βγει στο δρόμο, να πάρει λεωφορεία κλπ και να σκάσει μόνος του στο στρατόπεδο. Αν πάλι το παίζεις κλειστοφοβικός, υπομανιακός κλπ δεν είναι απαραίτητο να συ-νοδεύεσαι.

* Πάντως η συνοδεία απο κάποιο πρόσωπο της εμπιστοσύνης σου, ακόμα κι-αν δεν είναι απαραίτητη, δεν είναι καί ζημιά. Κάνει την κατά-σταση σου να φαίνεται κάπως πιο δραματική. Αν τώρα η αρρώ-στια σου είναι τέτοια που δεν μπορείς να κάνεις τίποτα μόνος σου, ο/η συνοδός σου είναι εντελώς απαραίτητος/η: κάνουν όλες τις διατυπώσεις, απαντάνε εκ μέρους σου (τις έτσι κι αλλιώς όχι πολλές ερωτήσεις) και γενικά βοηθάνε στο να φαίνεσαι εσύ ε-ντελώς ανίκανος. Προσοχή: σε περιπτώσεις που η ίδια η "τρέλ-λα" το δικαιολογεί (π.χ. βαριές περιπτώσεις μελαγχολίας) το να συμπεριφέρεσαι εντελώς παθητικά (να μην μιλάς, να μην α-κούς, να μην αντιδράς) κάνει σημαντική τη δουλειά του/της συ-νοδού.

* Η παράσταση σου ξεκινάει απο το πρώτο σου βήμα μέσα στο στρατόπεδο. Ο πρώτος στόχος που έχεις είναι να μην μπεις στην "ομαλή" "σειρά" των νεοσύλλεκτων. Αυτή η αρχή είναι το ήμισυ του παντός! Τις αρχικές διατυπώσεις (στοιχεία, κλπ) μπορεί να τις κάνει ο/η συνοδός, ή αν είσαι μόνος σου μπορείς να ζητήσεις α-πο την αρχή, πιεστικά, να σε δει γιατρός. Πάντως πρέπει να ξέ-ρεις πως με το καλημέρα στο κέντρο κατάταξης οι νεοσύλλεκτοι μετατρέπονται σε λόχους και άλλες τέτοιες καραβανίστικες ι-στορίες - με το που "βγαίνεις έξω" απο αυτή τη διαδικασία είσαι ήδη ο "περίεργος".

* Δεν μπορούν να σου επιβάλλουν τίποτα με το ζόρι!!! Δεν μπο-ρούν να χρησιμοποιήσουν σε βάρος σου καμιά βία, σωματική ή ψυχολογική. Δεν μπορούν να σε ντύσουν με το ζόρι, δεν μπορούν να σε κουρέψουν με το ζόρι, δεν μπορούν να σε αναγκάσουν με τη βία να μπεις στις πρώτες τριάδες εκείνων που έχουν μόλις κα-ταταχτεί λίγο πριν απο σένα. Γενικά (και εκτός απο την περί-πτωση που έχεις αποφασίσει να πλακώνεις όποιον βλέπεις στο ξύλο) δεν μπορούν ούτε πρόκειται να σε ζορίσουν για τίποτα.

Όλοι όσοι σε περιτριγυρίζουν μέσα στο στρατόπεδο, και στην αρ-χή αλλά και μέχρι να φύγεις είναι άσχετοι απο τα ιατρικά, δεν ξέρουν πό-σο επικίνδυνος μπορείς να γίνεις, και γενικά κρατιούνται μακρινά, ή θα σε αντιμετωπίσουν με ευγένεια.

* Αν αποφασίσεις, για παράδειγμα, να πας να κάτσεις κάτω απο ένα δέντρο, δεν θα σε πάρουν σηκωτό!! Θα προσπαθήσουν κάποια στιγμή να σε πείσουν να πας σε κάποιο κρεβάτι, αλλά δεν θα σε τσουβαλιάσουν. Αν κάθεται σε μιιά άκρη και δεν μιλάς το πολύ πολύ να σου προσφέρουν μιιά καρέκλα. Αν πηγαίνεις νευρικά πάνω κάτω το ίδιο. Ακόμα και στην περίπτωση που κά-ποιος καραβανάς υψώσει τη φωνή, αυτό είναι ένδειξη πως τα πας καλά, πως βρίσκονται σε αμνηχανία κλπ. Πρόσεχε μόνο τους ρουφιάνους: δεν έχεις κα-

γένα λόγο να διακόψεις την παρόστασή σου πουν πάρεις το δρόμο του γυρισμού, και δεν υπάρχει κανένας λόγος να αποκαλύψεις σε οποιονδήποτε, φαντάρο ή πολίτη, πως δεν έχεις τίποτα και απλά το "παίζεις".

* Ο πρώτος γιατρός που θα σε τσεκάρει είναι ο γιατρός του στρατοπέδου. Είναι συνήθως έφεδρος, κάνει τη θητεία του δηλαδή, και δεν έχει καμιά ιδιαίτερη όρεξη να ασχοληθεί μαζί σου. Το κεφάλι του ήσυχο θέλει ο άνθρωπος!! Γι' αυτό και μετά απο μιά δυό κουβέντες (του ειδους: τί έχεις; θές να υπηρετήσεις; ή κάτι παρόμοιο) σε παραπέμπει στο κοντινότερο στρατιωτικό νοσοκομείο, για εξέταση. Είναι μια καθαρά τυπική διαδικασία που γίνεται έτσι κι' αλλιώς.

ΧΑ ΧΑ ΧΑΑΑ!

ΕΙΣΙ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΣΚΟΤΕΝΟΥΜΕ
ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ!
ΠΡΙΝ ΚΑΝ
ΓΕΝΝΗΘΕΙ!! ΧΑΧΑΧΑ

Ω, ΘΕΕ ΜΟΥ!

ΜΠΕΙΤΕ ΜΕΣΑ ΓΡΗΓΟΡΑ!
ΚΑΝΤΕ ΤΟΥ ΜΙΑ ΗΡΕΜΙΣΤΙΚΗ!

* Υπάρχουν διάφορα ενδεχόμενα για το πότε θα γίνει η παρατομή σου. Ανάλογα με το πού είναι το κέντρο κατάρτιξης αλλά και το τί ώρα φτάνεις τελικά στο γιατρό του στρατοπέδου, μπορεί να σε στείλουν αυθημερόν στο νοσοκομείο, ή να σε στείλουν το αργότερο την επόμενη ημέρα. Στην δεύτερη περίπτωση υπάρχει πάντα η αυξημένη πιθανότητα να σε κρατήσουν για ύπνο στο στρατόπεδο - αλλά όχι σε θάλαμο: στο αναρρωτήριο του στρατοπέδου. Και πάλι το πώς θα αντιδράσεις σε μιά τέτοια περίπτωση έχει σχέση με το ποιά "αρρώστια" παίζεις. Πρέπει να το βλέπεις πάντα λογικά: αν έχεις, για παράδειγμα, κατάθλιψη, τότε είναι απόλυτα λογικό πως δεν μπορείς να κοιμηθείς στο στρατόπεδο, μακρινά απο τον/την συνοδό σου, κλπ. Οπότε καλό είναι να ξέρεις πως όσο "πιεστικοί" και αν γίνουν στο να κοιμηθείς στο στρατόπεδο, δεν μπορούν να στο επιβάλλουν αν δεν θέλεις, γιατί είναι αναγκασμένοι να φοβούνται μήπως σου συμβεί τίποτα, ή μήπως κάνεις τίποτα σε άλλους. Ετσι κι' αλλιώς έχουν την δυνατότητα να σου δώσουν ένα παρατετατικό για το στρατιωτικό νοσοκομείο την επόμενη μέρα, και να σε αφήσουν να φύγεις απο το στρατόπεδο. Κάτι τέτοιο έχει συμβεί σε πάρα πολλές περιπτώσεις.

Υπάρχει επίσης η δυνατότητα να μείνει μαζί σου, στο στρατόπεδο, το βράδυ, ο/η συνοδός σου (το "η" αφορά τις μανάδες). Γενικά είναι κάτι που δεν πολυγουστάρουν στο στρατόπεδο, και γι' αυτό κάνουν ότι μπορούν να το αποφύγουν. Αλλά δεν απαγορεύεται: είπαμε, είσαι "άρρωστος". Μπορείς λοιπόν να το επιβάλεις, αρζει ο/η συνοδός να κάνουν την μαγική ερώτηση: "αν μείνει μόνος του στο στρατόπεδο μου δίνετε ένα χαρτί πως αναλαμβάνετε την ευθύνη για ό,τι του

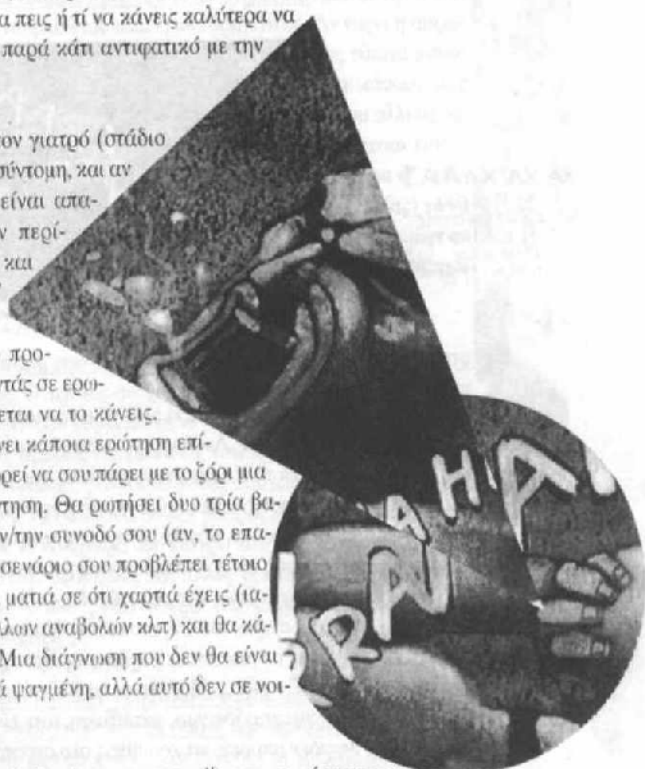
συμβεί;".

Εφόσον μείνεις για το βράδυ στο στρατόπεδο, μην ξεχνάς πως είσαι "αρωστός", και δεν πρέπει ναγίνεις καλά το βράδυ!!

* Το "κυρίως πιάτο" του Ι5 παίζεται στο στρατιωτικό νοσοκομείο. Εδώ θα περάσεις πρώτα από έναν στρατιωτικό ψυχίατρο, ο οποίος θα κάνει την διάγνωση και θα εισηγηθεί τη διάρκεια της αναβολής σου (ή της απαλλαγής σου). Στην συνέχεια θα περάσεις από την επιτροπή απαλλαγών, η οποία έχει την εισήγηση του γιατρού και αποφασίζει τί τελικά θα σε κάνει.

* Ούτε εδώ χρειάζεται άγχος ή πανικός. Αλλά βρόσκεισαι στην "κορυφή" της παράστασής σου, και πρέπει να είσαι προσεχτικός. Αν σε κάποιο σημείο δεν ξέρεις τί να πεις ή τί να κάνεις καλύτερα να μην κάνεις τίποτα, παρά κάτι αντιφατικό με την πάθησή σου.

* Η εξέταση από τον γιατρό (στάδιο πρώτο) είναι πολύ σύντομη, και αν έχεις συνοδό που είναι απαραίτητος/η για την περίπτωση σου μπορεί και πρέπει να είναι κι αυτός/η μπροστά. Αν η πάθησή σου προβλέπει να μην απαντάς σε ερωτήσεις, δεν χρειάζεται να το κάνεις. Μπορεί να σου κάνει κάποια ερώτηση επίμονα, αλλά δεν μπορεί να σου πάρει με το ζόρι μια οποιαδήποτε απάντηση. Θα ρωτήσει δυο τρία βασικά πράγματα τον/την συνοδό σου (αν, το επαναλαμβάνουμε, το σενάριο σου προβλέπει τέτοιο ρόλο) θα ρίξει μία ματιά σε ότι χαρτιά έχεις (ιατρικά, σπουδών, άλλων αναβολών κλπ) και θα κάνει μια διάγνωση. Μια διάγνωση που δεν θα είναι βέβαια και φοβερά ψαγμένη, αλλά αυτό δεν σε νοιάζει.

* **Ιδιαίτερη προσοχή:** Για όσους παρουσιάζονται σε κέντρα που στέλνουν τους αρωστούς στην Αθήνα, δηλαδή για όσους παρουσιάζονται στο πεζικό στην Ανκόνα, στη Θήβα, στη Λαμία, στο Μ. Πεύκο, στο Μεσολόγγι και στην Κόρινθο (η Κόρινθος στέλνει και στο νοσοκομείο της Τρούπολης) υπάρχει ένας σημαντικός μετέλας που λέγεται Κόκας. Είναι ο στρατιωτικός γιατρός του στρατιωτικού ψυχιατρικού νοσοκομείου 414 (που βρίσκεται στη Πεντέλη) και είναι μαύρο σκυλί του πολέμου. Οποιοδήποτε λάθος στην παράσταση απέναντί του, σε βάζει σε ζόρια. (Τελικά το παίρνεις το χαρτί βέβαια, αλλά θα σε τρέξει μερικές μέρες, με εισαγωγή σε νοσοκομείο κλπ)

* Στη συνέχεια θα περιμένεις υπομονετικά την επιτροπή απαλλαγών. Η επιτροπή αυτή είναι το δεύτερο και τελικό στάδιο της εξέτασής σου. Συνήθως συμμετέχει και γιατρός, αλλά οπωσδήποτε υπάρχουν και κάποιοι που είναι περισσότερο καραβανάδες παρά γιατροί (και το νοσοκομείο έχει την στρατιωτική ιεραρχία του). Εδώ δεν επιτρέπονται οι συνοδοί, άρα θα πας αναγκαστικά μόνος σου. Και η εξέταση αυτή είναι σύντομη, στο

προφορικό. Σε ρωτάνε, και συ απαντάς -μόνο
αν το επιτρέπει η "αφρόσπια" σου (θυμήσου).
Γενικά, σαν караβανάδες είναι λιγότερο "φι-
λικοί" από τους γιατρούς, αλλά δεν ψάχνει κα-
νένας λόγος να τσακίσεις ούτε στο ελάχιστο:
σκέψου τους (και γράφτους) σαν κάτι ανάμε-
σα στον λυκειάρχη σου και το αφεντικό (αν έ-
χεις δουλέψει). Εγχε υπόψιν σου πως έτσι κι' αλ-
λώς δεσμεύονται από την διάγνωση του στρα-
τιωτικού ψυχιάτρου, και δεν μπορούν με δικιά
τους ευθύνη να πούνε πως σε βοήθαινε μια γα-
ρά!!

* Αν μέχρι εδώ έχεις ακολουθήσει την "κανο-
νική διαδικασία" (δηλαδή α: παρουσιάστηκες
στο στρατόπεδο - κέντρο κατάρτισης, β: πέρα-
σες τον γιατρό στρατοπέδου, γ: σε έστειλε αυ-
τός στο στρατιωτικό νοσοκομείο, δ: πέρασες
ξανά από στρατιωτικό γιατρό) τότε η εξέταση
σου από την επιτροπή απελαγών γίνεται την
ίδια μέρα, στο στρατιωτικό νοσοκομείο.

Αυτοί της επιτροπής απελαγών είναι που α-
ποφαρίζουν για την διάρκεια της αναβολής, ή
αν έχει φτάσει στο τέλος, για την απελαγή
σου.

* Το πιο συνηθισμένο, με τα τωρινά δεδομένα,
είναι να δίνουν ένα χρόνο αναβολή την πρώτη
φορά που παρουσιάζεσαι, ένα χρόνο την δεύ-
τερη, και η τρίτη φορά να είναι η τελική - δη-
λαδή η οριστική απελαγή σου (ουφ!). Το να
δώσουν την πρώτη φορά δύο χρόνια αναβολή
είναι κάτι αρκετά σπάνιο, και γίνεται σε περι-
πτώσεις πολύ βαριές. Ή "βαριές".

Αλλά τα τελευταία χρόνια έχουν καθιερώσει
τις εξάμηνες αναβολές. Αυτό είναι γενικά ζό-
ρισμα: μπορούν να σου δώσουν μέχρι 4 τέτοι-
ες αναβολές, πριν φτάσεις στο τελικό στάδιο,
που είναι το οριστικό 15. Αυτό σημαίνει πως
κάθε τρεις και λίγο θα πρέπει να το "παίζεις",
με όλο το σχετικό άγχος.

Με τα ως τώρα δεδομένα το να πάρεις εξά-
μηνη (μόνο) αναβολή μπορεί να είναι ζήτημα
ατυχίας, ή ζήτημα "κακής παρσίωσης". Αυτός
είναι ο λόγος που πρέπει να "παίζεις" κάτι που
σου παριάζει, και όχι κάτι φανταζί: γενικά οι
στρατιωτικοί ψυχίατροι και οι караβανάδες έ-
χουν εμπειρία τόσο από ψυχικά προβλήματα,
όσο και από ψυχικό θέατρο. Αν τους περάσει
από το μυαλό πως τους κοροιδεύεις, να μην
δεν θα αναλάβουν την ευθύνη να σου πουν "μα-
λάκα σε ντύνουμε", μπορούν όμως να σε τα-
λαιπωρούν με τις βιμηνες αναβολές.

* Μόλις τελειώσεις από την επιτροπή απελα-

γών, επιστρέφεις στο στρατόπεδο στο οποίο κατατάχτηκες. Μαζί σου ταξιδεύει και η απόφαση της επιτροπής. Απο κεί και πέρα τα υπόλοιπα είναι γραφειοκρατική διαδικασία: το χαρτί στο δίνει το κέντρο κατάταξης, με βάση την απόφαση της επιτροπής. Θα σε στείλουν να βγάλεις φωτογραφίες, θα κάνουν το καθαρογράφημο, και μετά απο κάποια ώρα, γίνεσαι "καλός πολίτης", προσωρινά ή οριστικά.

* Αυτή είναι η "κανονική διαδικασία". Τώρα τελευταία έχει αρχίσει να φοριέται και μιιά άλλη, που είναι κατ' αρχήν πιό σύντομη. Κατά την άποψή μας πάντως, επειδή έχει πολυφορεθεί, είναι και κάπως πιό ρυθοκίνδυνη.

* Αντί να παρουσιαστείς στο στρατόπεδο κατάταξης, πηγαίνεις (εσύ ή κάποιος συγγενής σου) στο κοντινότερο φρουραρχείο. Εκεί λες (ή λέει ο συγγενής σου) πως είσαι άρρωστος και δεν μπορείς να ταξιδέψεις. Ένας βαριεστημένος φαντάρος ή κάποιος εξίσου βαριεστημένος αξιωματικός θα σου δώσει ένα παρατεμπτικό για το στρατιωτικό νοσοκομείο.

* Η υπόλοιπη διαδικασία πάει κανονικά, με την εξής όμως πολύ σοβαρή πιθανότητα: να μην περάσεις την επιτροπή απαλλαγών την ίδια μέρα, αλλά να στο αφήσουν φλουί. Σου δίνει ο στρατιωτικός γιατρός μιιά εξάμηνη αναβολή, πρόχειρα, και μέσα σ' αυτό το διάστημα θα σε φωνάξουν να περάσεις και την επιτροπή απαλλαγών. Πράγμα που γενικά σημαίνει τσιλιάρισμα απο την μεριά σου.

* Άλλες διαδικασίες παράστασης "ψυχικής αρρώστιας" γενικά δεν έχουν δοκιμαστεί. Πάντως η "κλήση" που σου έρχεται για να καταταχτείς γράφει απο πίσω τί μπορείς να κάνεις σε διάφορες περιπτώσεις αδυναμίας κατάταξης. Αν έχεις καλή φαντασία μπορεί να σου δώσουν αυτές οι πληροφορίες κάποια καλή καινούργια ιδέα. Οχι για την "αρρώστια" που "σου τρώει τη ψυχή", αλλά για το πώς να κάνεις την μεθόδευσή της παράστασής σου.

ΠαΡαΡΤΗΜαΤα

περιγραφή συμπτωμάτων ψυχικών ασθενειών

νομοσχέδιο περί "αντιρροσιών συνείδησης"

ΠαΡαΡΤΗΜαΤα
ΠαΡαΡΤΗΜαΤα

ΝΕΥΡΩΣΕΙΣ

Όταν η ψυχιατρική μιλάει για νευρώσεις εννοεί μια γκάμα διαταραχών που δεν είναι τόσο σοβαρές όσο οι ψυχώσεις. Σύμφωνα με όσα υποστηρίζονται οι νευρωτικές άνθρωποι έχει επίγνωση της κατάστασής του, ξέρει ότι είναι άρρωστος, και συνήθως ζητάει βοήθεια. Οσο άσχημα κι αν αισθάνεται δεν χάνει την επαφή με την πραγματικότητα, στην οποία εξακολουθεί πολλές φορές να προσαρμόζεται, λίγο - πολύ ομαλά, έτσι που πολλές φορές δεν γίνεται αντιληπτό ότι υποφέρει. Αυτό είναι η συννηθισμένη εικόνα της νευρώσεως, γιατί σε πιο σπάνιες περιπτώσεις μια νευρώση μπορεί να ξεφύγει από τον έλεγχο του ατόμου και να του δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα προσαρμογής, αν και πολύ σπάνια το οδηγεί σε απόλυτη ρήξη με τη πραγματικότητα.

ΑΓΧΩΔΕΙΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ

Η πιο απλή περίπτωση νευρώσεως είναι το άγχος. Δύο είναι οι κλινικές εικόνες μιάς κρίσης άγχους: α) διαταραχή πανικού, με δύσπνοια, ταχυπαλμία, πόνο στο στήθος, ζάλαδα, ίαγγο, εφίδρωση, λι-

ποθυμία, τρέμουλο, παρασθήσεις, εξάρσεις ή β) γενικευμένη αγχώδης διαταραχή, με σωματικούς πόνους -στο κεφάλι, στη καρδιά, στο στομάχι, στους σπονδυλούς- και μια υπερδιέγερση του αυτόνομου νευρικού συστήματος, που προκαλεί εγρήγορση, αυξημένη ερεθιστικότητα, υπερκινητικότητα, κούραση, απτία, και συναισθηματικά περίφοβη προσδοκία (ότι κάτι κακό θα συμβεί).

Η αγχώδης νευρώση μπορεί να περάσει μόνη της μετά από μερικές εβδομάδες ή μήνες, μπορεί όμως και να είναι χρόνια. Αυτό εξαρτάται από την αιτία της. Πάντως ο πρώτος τρόπος αντιμετώπισης της από την κλασική ιατρική είναι τα πρεμστικά, σχηλωτικά χάπια. (Λεξοτανίδης, κλπ)

ΦΟΒΙΚΕΣ ΝΕΥΡΩΣΕΙΣ

Σαν φοβικές νευρώσεις θεωρούνται οι έντονοι, επίμονοι, και παράλογοι φόβοι για κάποιο αντικείμενο, χώρο ή κατάσταση, που δεν νικούνται παρά μόνο όταν αποφεύγεται το φοβικό αντικείμενο (ή χώρος ή κατάσταση). Σε περίπτωση που ο φοβικός νευρωτικός αναγκαστεί να αντιμετωπίσει ό,τι του προκαλεί αυτόν το φόβο, κατάλα-

βάνεται από τομειρό άγχος, που συνοδεύεται από διάφορα νευροφυσιολογικά συμπτώματα: υπερβολικά ιδρώματα, ταχυκαρδία, ταχύπνοια, αφίεμο στο στήθος, διάρροια ή εμετό. Ένας τέτοιος φόβος μπορεί να καταλήξει σε πανικό.

Ο πιο συννηθισμένος μορφές φοβικών νευρώσεων είναι: η κλειστοφοβία (ο φόβος του κλειστού, στεγασμένου χώρου) η αεροφοβία (ο φόβος του ύψους) η μυσεφοβία (ο παθολογικός φόβος των μυρμηγκιών και της βρώμικας) η αγοραφοβία (ο φόβος να είναι κανείς σε δημόσιο χώρο μέσα σε κάποιο, που οδηγεί στην ατομικότητα στο σπίτι)· τέλος η κοινωνική φοβία (ο φόβος να εκτεθεί κάποιος δημόσια από κάποια συμπεριφορά του, ο φόβος μην ταπεινωθεί ή βρεθεί σε αμηχανία μπροστά σε κόσμο).

Μπορούν όμως να υπάρξουν και άλλες μορφές, όπως η φοβική νευρώση απέναντι σε ζώα, απέναντι στα φάρμακα και την ιατρική γενικά, κλπ.

Οι φοβικές

(απαραίτητη) διευκρίνιση: με όσα αναφέρουμε πιο κάτω δεν σημαίνει πως υιοθετούμε την άποψη της ψυχιατρικής για το τί είναι "άρρωστο" και τί είναι "υγιές" στις ανθρώπινες συμπεριφορές. Από την άλλη μεριά, αν κάποιος πρόκειται να "παίξει" τον ψυχικά άρρωστο" καλό είναι να ξέρει το σενάριο, το σενάριο που ξέρουν κι εκείνοι που θα τον "εξετάσουν", έτσι ώστε να είναι πειστικός στο ρόλο του.
Τα όσα περιγράφουμε τα βρήκαμε σε πανεπιστημια-

κά ιατρικά βιβλία, και είναι εκ των πραγμάτων περιληπτικά. Οσοι ενδιαφέρονται για λεπτομέρειες θα πρέπει να ψάξουν περισσότερο. Πάντως σε καμιά περίπτωση αυτά που ακολουθούν δεν πρέπει να χρησιμοποιηθούν για "διαγνώσεις" μεταξύ φίλων και γνωστών.
Είπαμε: καλό είναι να το παίζει κανείς τρέλλα στο στρατό, αλλά είναι μαλακία να το παίζει "γιατρός" στο περιβάλλον του.)

νευρώσεις γενικά υτοχορούν με κάποια θεραπεία. Η επίσημη ψυχιατρική δοκιμάζει στις περιπτώσεις αυτές συνδυασμούς ψυχοφαρμάκων, ζυώος αντικαταθλιπτικών, και ψυχοθεραπείας.

ΙΔΕΨΥΧΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΝΕΥΡΩΣΗ

Η νείρωση αυτή, που είναι επίσης αγχώδης, συνδείνεται από μια έμμονη ιδέα, μια έμμονη σκέψη, που η ψυχιατρική ονομάζει *ιδεοληψία* και α-πο *ανάλογες ψυχαναγκαστικές συμπεριφορές*.

Η ιδεοληψία είναι μια έμμονη σκέψη που όσο προσπαθεί κανείς να την αποφύγει τόσο πιο επίμονα γυρίζει στο μυαλό του, ανεπιθύμητη και σι-νάμα ελκυστική. Μπορεί να αφορά μια πολύ απλή σκέψη, το στύχο ενός ποιήματος, ένα θέμα προ-σοπικό, ή ακόμα και ένα αφηρημένο φιλο-σοφικό πρόβλημα. Μπορεί επίσης να αφορά μια "*κακή πράξη*" που φο-βάται πως μπορεί να κάνει, συχνά σε-ξουαλικού περιεχομένου. Επαναληπτικά, σαν να μην κάζει, ο άρρωστος ξαναγυρίζει συνεχώς στο ίδιο θέμα, χωρίς να βγάζει συμπέρασμα. Ο ιδεο-ληπτικός είναι αυτό που θα λέγαμε "κόλλημένος"

με κάτι που μπορεί να είναι "πολύ μικρό" ή και "πολύ μεγάλο", και κάποιες φορές "μυλάει με τον εαυτό του" προσπαθώντας να βρει την άκρη. Από την άποψη των συμπτωμάτων η ιδεοψυχανα-γκαστική νείρωση μοιάζει με την κατάθλιψη, αλ-λά πολλές φορές και με τη σχιζοφρένεια. Υπάρ-χει πάντως η διαφορά πως ο ιδεοψυχαναγκασ-τικός νευρωτικός, αν και έχει την εντύπωση πως οι ιδέες που τον βασανίζουν εισβάλλουν στο μυαλό του χωρίς να το θέλει, έχει επίγνωση της προε-λείψεώς τους, πράγμα που τον κάνει να υποφέρει.

ΝΕΥΡΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ

Είναι η σχετικά "ελαφριά εκδοχή" της κατάθλι-ψης. Ο νευρωτικά καταθλιπτικός αισθάνεται με-λαγχολικός, δυστυχής, βαρύς, έτοιμος να κλάψει. Χαρακτηριστικό της περίπτωσης είναι η εύκολη μεταβολή της ψυχολογικής κατάστασης, από τη-μιά μέρα στην άλλη, ή από τη μια στιγμή στην άλ-λη. Συναισθήματα αυτομωφής, ανικανότητας, α-νέξιότητας και απαισιοδοξίας προκύπτουν "ξαφ-νικά", ενώ δεν υπάρχουν ψυχοαναγκαστικά ή παρα-

ληρηματικά συμπτώματα.

Η νευρωτική κατάθλιψη εμφανίζεται ύστερα από κάποιο έντονο όσο και ανεπιθύμητο γεγονός, ό-πως η απώλεια προσφιλούς προσώπου ή η διακο-πή μιας στενής προσωπικής σχέσης.

Σε αντίθεση με την *ψυχωτική κατάθλιψη* η νευ-ρωτική κατάθλιψη δεν αφαιρεί την επαφή με την πραγματικότητα, ή την επιθυμία βοήθειας από γιατρό. Διαφέρει εξάλλου από την *κατάθλιψη του ορισμού ατόμου* επειδή ο νευρωτικός καταθλιπ-τικός δεν είναι γενικά εγωκεντρικός και αυθαίρε-τος όταν υποφέρει.

Τέλος η νευρωτική κατάθλιψη μπορεί να είναι η εξέλιξη μιας ψυχαναγκαστικής διαταραχής (δες προηγούμενη περίπτωση) ή αλκοολισμού.

Η επίσημη ψυχιατρική αντιμετωπίζει την περι-πτωση με ψυχοθεραπεία, αλλά και αγχολυτικά και υπνωτικά φάρμακα.

ΨΥΧΩΣΕΙΣ

Με τον όρο *ψύχωση* ονομαζούνται από την ψυχια-τρική οι πιο σοβαρές ψυχολογικές αφερώσεις. Σαν γενικό χαρακτηριστικό τους αναφέρεται το ότι ο

ψυχισμός συμπεριφέρεται σαν να ξεί γενικά "σε άλλο κόσμο". Σημαντικό είναι πως απέναντι σε άλλων ψυχιστών δεν υπάρχουν επιχειρήματα ή αποδείξεις που να τον "πέθουν" πως τα πράγματα δεν είναι όπως τα ξεί. Σε γενικές γραμμές οι ψυχισμοί χωρίζονται από την ψυχιατρική σε δύο μεγάλες κατηγορίες: τις *σχίζοφρενικές διαταραχές* και τις *μανιοκαταθλιπτικές διαταραχές*.

ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΑ

Σχετικά με τη σχίζοφρένεια υπάρχουν διάφορες θεωρίες, επίστημες ή "αφετιές", που εδώ δεν μας ενδιαφέρουν. Θα αναφέρουμε μόνο μερικές περιπτώσεις και τα συμπτώματά τους, για τις περισσότερες "ελαστικές" ψυχιατρικές αντιλήψεις.

Παρανοϊκή συμπεριφορά: χαρακτηριστικό της είναι το παραλήρημα *καταδωής* ή το παραλήρημα *μεγαλείου*. Συννοείται αλο καχυποψία, εγωκεντρισμός (εγωκεντρική ερμηνεία φαινομένων άσχετων με τον παρανοϊκό), εχθρικότητα ή επιθε-

τικότητα, ακονοτικές ψευδαισθήσεις με απέλπιτο, αυτοκριτικό ή μεγαλομανιακό περιεχόμενο.

Κατανοϊκή συμπεριφορά: χαρακτηρίζεται από ένα *διεγερτικό* τύπο και έναν *ανεσταλμένο* τύπο. Ο διεγερτικός χαρακτηρίζεται από υπερκινητικότητα, ακαταπauστη και ασυνάρτητη λογόρροια, και τυφή επιθετικότητα που οδηγούν σε εξάντληση ή μπορεί να τον κάνουν επιζήμινο για τους άλλους. Ο ανεσταλμένος τύπος χαρακτηρίζεται από απόλυτη απόσυρση στον εαυτό του, μεγάλη ασηντικότητα απέναντι στο περιβάλλον που μπορούν να τον καθολώσουν στην ίδια θέση και στάση, αμύλητο για ώρες ή μέρες.

Ηθιφρενική συμπεριφορά: χαρακτηριστικό της είναι οι παιδαγωγικές ανηρίες. Ο άρρωστος μορφάζει, γελαει ή κλαίει χωρίς λόγο, κάνει στερεότυπες χειρονομίες και γενικά συμπεριφέρεται με τρόπο γελοίο, χωρίς όμως να το έχει συνείδηση. Σε πολλές περιπτώσεις έχει ασυνάρτητα παραληρήματα και ψευδαισθήσεις.

Απλή σχίζοφρενική συμπεριφορά: χαρακτηρίζεται από μεγάλη συναισθηματική και πνευματική φτώχεια, απάθεια, αδιαφορία για όλους και για όλα. Παραλήρημα ή ψευδαισθήσεις γενικά δεν εμφανίζονται.

Σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες ψυχιατρικές απόψεις είναι πολύ συνηθισμένο να εμφανίζει κάποιος συμπεριφορά σχίζοφρενική που να έχει στοιχεία και από τις τέσσερις πιο πάνω κατηγορίες. Οι "καθαρές" μορφές αυτών των κατηγοριών είναι οι τελικές φάσεις της σχίζοφρένειας.

ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ - MANIA

Οι καταπτώσεις αυτές θεωρούνται γενικά σαν συναισθηματικές διαταραχές. Η ψυχιατρική τις θεωρεί αρρώστιες στο βαθμό που ξεφεύγουν από τις συνηθισμένες συναισθηματικές αλλαγές του καθενός μας, κυρίως εάν δεν αντιστοιχούν "λογικά" με κάποια γεγονότα ή άλλες αιτίες.

Κατάθλιψη: χαρακτηρίζεται, στην ψυχολογική της

εκδοχή, από όλα τα
αληθινά συναισθήμα-
τα που μπορεί να σκεφτεί
ζανείς. Άγχος, συναισθήμα-
τα ενοχής, τύψεις, θηψός, μίσος,
ανία, ζήλωση, απελπισία, θλίψη,
φόβος, απαισιοδοξία κλπ. Αυτά τα
συναισθήματα συνοδεύονται από αυ-
πνία ή υπερευνία (πολύ ύπνο), δυναμική,
δυσκολιότητα, ανορεξία ή υπερφαγία, αδι-
νμία ή αύξηση βάρους, ψυχολογική διε-
γερση ή επιβράδυνση της προσοχής, ελάττωση ή
απόλυτη της ενεργητικότητας, της ικανότητας για
αποφάσεις, της σεξουαλικότητας.

Χαρακτηριστικές και επικίνδυνες είναι οι ιδέες
αυτοκτονίας που συνοδεύουν την κατάθλιψη στη
ψυχολογία της εκδοχή. Συνοδεύονται και τροφο-
δοτούνται από συναισθήματα ανείσθητης ή ενο-
χής, ή από έμμενες ιδέες κάποιων ανίστης αρώ-
στιας ή κάποιες επιζήμιες καταστάσεις. Αυτά
τα τελευταία μπορούν να φτάσουν μέχρι το πα-
ράλογο και τις ψευδαισθήσεις. Άλλες φορές α-
ντίθετα υπάγχει μεγάλη αδιαφορία.

Η κατάθλιψη μπορεί να έχει υπαρκτή αιτία (την
απόλυτη αργισμένη πρόσκληση ή μία σοβαρή προ-
σποική αποτυχία) ή να μην έχει. Στη δεύτερη πε-
ρίπτωση εμφανίζεται πρόωγη γνώση απέναντι, α-
νορεξία και πείση βάρους, ημερήσια διακύν-
ση συναισθημάτων δυφορίας με ενδοίμια δια-
λείμματα οικολογίας. Η ψυχολογική σε αυτή τη
δεύτερη περίπτωση ψάχνει για περιπτώσεις συγ-
γενών εξ αίματος με παρόμοιες συμπεριφορές.

Μανία: στην "ελαστική" της περίπτωση χαρακτη-
ρίζεται από την εξής τριάδα συμπτωμάτων: ενθου-
σιάδη αλλά ευμετάβλητη διάθεση, ακατάσχετη ο-
μιλητικότητα και αυξημένη κινητικότητα.

Εκτός από την ευφορία, υπάρχει συνήθως άγχος
και φόβος, ή το αντίθετο, παρτολογία. Ο φόβος
πάντως δεν φαίνεται αμέσως. Υπάρχουν επίσης
υπεραισιοδοξία και άλλα θετικά συναισθήματα.
Τα οποία συνοδεύονται από μερικά ή όλα από τα
πιο κάτω συμπτώματα: υπερκινητικότητα, υπερ-
διέγερση και εριστική διάθεση που μπορεί να ο-
δηγεί σε επιθετικότητα, λογοφορία, αύξηση της
σεξουαλικής διάθεσης, απόλυτη βάρους και αυ-

πνία, για την οποία όμως ο μανιακός δεν παραι-
πονείται αλλά αισθάνεται ευτυχής.

Η λογοφορία που φτάνει μέχρι το παρτολογία
εξαρτάται έναν πολύ γρήγορο ρυθμό σκέψης, μια
φωτεινή ιδέα, που πάντως δεν είναι απάντηση ό-
πως στους σχετιζόμενους. Υπάρχει επίσης αδυνα-
μία κρίσης και έλλειψη ευθύνης που δημιουργεί
σοβαρά προβλήματα στο κοινωνικό περιβάλλον
του μανιακού. Υπάρχουν τέλος ψευδαισθήσεις.

Η μανιακή συμπεριφορά μπορεί να αρχίσει ξαφ-
νικά, σαν παρτοληρηματική μανία, όπου ο μανια-
κός γίνεται υπερκινητικός και ασυνήθιστος, έχει
ψευδαισθήσεις και χάνει την επαφή του με τη
πραγματικότητα. Συνήθως όμως εμφανίζεται στα-
διακά. Σαν διαταραχή μπορεί να επαναληφθεί.

Συνήν μανιακές και καταθλιπτικές περιόδους δια-
δέχονται η μία την άλλη, καμιά φορά χωρίς διά-
λειμμα μεταξύ τους. Γι' αυτό και υπάρχει από την
ψυχιατρική η θεωρία της μανιοκαταθλιπτικής
συμπεριφοράς που θεωρείται ενιαία διαταραχή.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΚΟΜΑ ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Είπαμε και στην αρχή πως όλα τα προηγούμενα είναι αναγκασιτάτα περιληπτικά, αλλά ελπίζουμε χρήσιμα, για όσους θα ήθελαν να τα χρησιμοποιήσουν σαν βασικό σενάριο για μια παράσταση "αφρώτιας" απέναντι στο σπατά. Απο την ώλη μεριά δεν θα πρέπει σε καμιά περίπτωση να χρησιμοποιηθούν σαν "έγγραφο" γνώση για διαγνώσεις με ταξιδι γυριστών και φθλόν.

Η επιτυχία αυτή της παράστασης έγκειται στο να διαλέγει ο καθένας το ρόλο που τον ταριάζει περισσότερο. Ο σπατάς δεν έχει χρόνο και όρεξη να "ψάχνει πολύ" ψυχιατρικά κάθε "άρρωστο", όμως οι καρμπινάτες αντιφάσεις σε μια παράσταση φαινόνται, και δημιουργούν επιπλέον μπελάνδες.

Σε γενικές γραμμές οι νευρώσεις είναι πιο ήπιες ψυχολογικές διαταραχές σε σχέση με τις ψυχώσεις. Αυτό δεν φαίνεται να έχει ιδιαίτερη σημασία για τη διάρκεια της αναβολής που θα πάρει κάποιος (για το αν θα είναι εξάμηνη, χρόνου ή δίχρονη) όμως υποκρύβει να πούμε πως όσο πιο "βαριά" το παίζει κάποιος τόσο πιο καλά.

Συχνά στα χαρτιά του Ι5 (αναβολές ή τελικά) γράφεται οριακή (διαταραχή), μετεμφυιακή (διαταραχή) ή οριακή προσωπικότητα. Συμφωνά με όλα ισχύουν για κάποιες τάσεις της ψυχιατρικής αυτού το "οριακό" ή "μετεμφυιακό" μπορεί να σημαίνει τα εξής:

-είτε πως ο άρρωστος βρίσκεται μεταβατικά μεταξύ νευρώσεως και ψυχώσεως, με άγνοηση εξέλιξης.

-είτε πως ο άρρωστος δεν βρίσκεται μεταβατικά εκεί, αλλά εμφανίζει διαταραχές που συνιστούν μόνιμη οργάνωση της προσωπικότητάς του, -είτε πως ο άρρωστος είναι οριακά ψυχικός, δηλαδή "πάσχει" απο κάποια σχιζοφρενική ή μανιοκαταθλιπτική διαταραχή που βρίσκεται στα όρια των επίσημων τύπων.

Σε κάθε περίπτωση πρόκειται για μια καλή διάγνωση για τρελλόχατο.

Οι περισσότερες ψυχικές αφρώσιες αντιμετωπίζονται, ως γνωστό, με ένα σύνολο "θεραπευτικών μεθόδων", απο διάφορα ψυχοφάρμακα μέχρι βοήθειες απο το οικογενειακό περιβάλλον. Αν στην παράσταση υπάρχει το στοιχείο μιας μαζοχόχρονης "αφρώτιας" θα πρέπει να υπάρχει στο σενάριο κάποιο "στοιχείο" σχετικά με την ύπαρξη ή όχι θεραπευτικών προσπαθειών στο παρελθόν. Πάντως δεν θεωρείται ανυπόληστο να ανωνεί κάποιος άρρωστος που βρίσκεται μέσα στο οικογενειακό το περιβάλλον τα φάρμακα, ειδικά σε περιπτώσεις που η συμπεριφορά του δεν τον κάνει επικίνδυνο.

* Σχετικά με την ομοφυλόφιλία

- ο στροφός δεν την αναγνωρίζει σαν ιδιαίτερη σεξουαλική πρακτική, αλλά την θεωρεί "ψυχολογική αφοσίωση". Στο στυλ "νομίζει ότι είναι γυναικά". Έτσι το χαστί της ανβολής και της απαλλαγής είναι πάλι τρελλόχωστο.

- από όλες περιπτώσεις ξέρουμε η επίσημη συμπεριφορά στο κέντρο κατώτατης, απέναντι στους ομοφυλόφιλους, είναι διακριτική και τυπική. Δεν ισχύει βέβαια το ίδιο στο τη μεριά των χίμα φαντάζων. Επειδή πάντως οι καρβανάδες δεν θέλουν "διασάλευση της τάξης" στο στρατόπεδο, προσπαθούν να συμψεύδουν τις γνωστές "πολύ αβυσσικές" συμπεριφορές των φαντάρων - και να ξεμπερδεύουν γρήγορα με την περίπλοκη ομοφυλόφιλον που δεν θέλουν να υπηρετήσουν. - δεν υπάρχει παραπάνω τάλαιπωρία για τους ομοφυλόφιλους, ούτε ιδιαιτέρες εξετάσεις που να "αποδεικνύουν" την ομοφυλόφιλία. Η διαδικασία είναι η ίδια. Έχει σημασία γιαυτό η συμπεριφορά εκείνου που παρατηρεί τον ομοφυλόφιλο: πρέπει να είναι πεισιτική, χωρίς να είναι απαραίτητα ξεφρονιμένη.

- γιαυτό το λόγο καλό είναι όποιος πρόκειται να παραστήσει τον ομοφυλόφιλο να ξέρει κάποια πράγματα από την ομοφυλόφιλη κοινότητα.

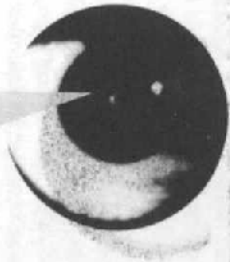
* Σχετικά με την τοξικομανία

- η χρόνια χρήση διάφορων ουσιών, από το χασίσι μέχρι τα χημικά, μπορεί να ανηγγεντεί ευκολα και γρήγορα πλέον από εξετάσεις αίματος. Το ίδιο ευκολα ανιχνεύεται και η πρόσφατη χρήση.

Θα πρέπει κανείς να προσέχει ορισμένα δευτερεύοντα στοιχεία της παρουσίασής του. Το ένα είναι η εμφάνισή του, το γένειο του, η κατάσταση της φάτιας του, των μαλλιών του κλπ. Αυτό που λέγεται "φροντίδα του εαυτού μου" θα πρέπει να παριούξει με την "αφοσίωση" και τα συμπτώματά της, αλλά και με την κατάσταση του άμεσου περιβάλλοντος του "αφοσίωτο", εάν υπάρχει ένα τέτοιο περιβάλλον που τον φροντίζει. Συνταγές δεν υπάρχουν εδώ, η φαντασία μπορεί να δώσει.

Το άλλο είναι το ..χρώμα του δέρματος! Άνθρωποι που είναι για παράδειγμα μελαγχολικοί ή καταθλιπτικοί δεν μπορούν να παρουσιάσουν τον σεπτέμβρη ή τον οκτώβρη μαύροι - μαύροι από τις διακοπές του! Και πιο γενικά μιλώντας το να πας να παίζεις τον δειλό και μαζεμένο με χέρια ...οικοδόμου, ή με μπράτσα μισομικανισμένα σε στυλ ...ταξίτη, είναι λάθος. Ή προσπαθώζεις μερικά τέτοια δεδομένα στη πάθησή σου, ή προσκαμώζεις τη πάθησή σου σ' αυτά.

Αφήσαμε χωρίς να τα πιάσουμε τα θέματα ομοφυλόφιλια και τοξικομανία, σε συνάρτηση να να αποφύγει κανείς το σφάλμα 15. Ο λόγος είναι πως δεν υπάρχει μεγάλη εμπειρία από τέτοιες περιπτώσεις, και θα ήταν παρακανονισμένο να δώσουμε πολλές πληροφορίες σχετικά. Πάντως αν θέλει κανείς να παραστήσει είτε τον ομοφυλόφιλο, είτε τον τοξικομανή, μπορούμε να πούμε σίγουρα τα εξής:

- επειδή όμως κάθε ουσία έχει διαφορετική διάκριση λειτουργιών για τι α-
 ιμία, δεν ξέρουμε ούτε μπορούμε να δώσουμε πληροφορίες για τι α-
 γριβός σημαίνει αυτό το *πρόσφατη* πρακτικά.

- αν κάποιος είναι πρόγραμμα τοξικομανής μπορεί να το αποδεχτεί ζή-
 τώντας μια τέτοια εξέταση αίματος. Αν όμως θέλει να "το πιάσει", τό-
 τε θα πρέπει να μάθει (πιθανολόγησε από μαζοβολόλογο ή φοιτητή ια-
 τρικής) τη διάκριση ανίχνευσης των ουσιών. Γιατί προφανώς θα πρό-
 πει να παρουσιάσει κάποιος "φτιαγμένος", και η ουσία θα πρέπει να α-
 νιχνεύεται.

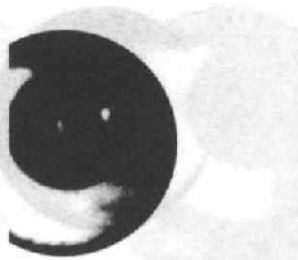
- το να έχει κανείς χωριά τοξικομανίας από νοσοκομείο ή γιατρό εί-

να στα συν.

- υπάρχει και εδώ, αν κάποιος το "παίζει" τοξικός, ένα θέμα συνύψι-
 ρας. Το πώς μιλάει και το πώς συμπερι-
 φέρεται ένας χωριάς, και κυρίως ένας
 χωριάς ή ένας προέξας, είναι ιαχε-
 τικά χαρακτηριστικά. Κατά συνέπεια δεν μπορεί κάποιος εντελώς ά-
 σχτος να δηλώσει αλλά τοξικός και να περιμένει από έναν ψυχίατρο
 να τον πιστέψει.

- το χωριό της τοξικομανίας είναι σχετικά το πιο "κακό" χωριό, κυρίως
 λόγω της μέσης κοινωνικής στάσης απέναντι στους τοξικομανείς.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΚΟΜΑ ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

νόμος.

Κάτω από την "πίση" της διεθνούς καταγραφής και για να αποκτήσει ένα ευ-
 ρωπαϊκό προφίλ η ελληνική κυβέρνηση αναγκάστηκε πρόσφατα να ψηφίσει ένα
 νόμο που "αναγνωρίζει" τους *αντιφασίστες συνειδήσεις* και καθιερώνει διάφορες
 ρυθμίσεις γι' αυτούς. Μ' αυτό το νόμο το ελληνικό κράτος ξεμπερδεύει με τις ε-
 νοχλήσεις διάφορων διεθνών οργανισμών - αλλά αυτές δεν είναι λόγος να τοι-
 μετήσει κανείς από όσους δεν θέλουν να πάνε στο στρατό. Το γιατί το εξηγήσαμε
 παρα κάτω. Ο νόμος θα αρχίσει να ισχύει από 1 - 1 - 98.

Κατ' αρχήν αναγνωρίζεται η ύπαρξη ανθρώπων που αρνούνται για λόγους
 συνειδήσεως να εγκαταλείψουν στη χρήση όπλων, ή να υπηρετήσουν κανονικά τη θη-
 τεία τους. Αλλά σαν "εγγύηση" ο νόμος απαιτεί ο ενδιαφερόμενος, εκτός από το
 να μην έχει άδεια οπλοφορίας ή σχέση με σκοπευτικούς αγώνες, να μην έχει κα-

ταδικαστεί για παράνομη βία. (Π.χ.: αντιστέκεσαι σε σύλληψη σου από μπάτσους;
 Ε, τότε δεν είσαι "ειρηνιστής", άρα θαπας στο στρατό....).

Εφόσον μπορείς να "αποδείξεις" πως είσαι ένας εντελώς πράος άνθρωπος, ο
 νόμος αυτός σου δίνει δύο εναλλακτικές δυνατότητες σε σχέση με τη θητεία. Η μια
 λέγεται άσπλη θητεία και η άλλη κοινωνική θητεία.

Η άσπλη θητεία γίνεται κανονικά στο στρατό, αλλά σε θέση που δεν έχει σχέση
 με όπλα. Μπορείς να καθαρίζεις τουαλέτες, να σκουπίζεις το στρατόπεδο, να
 κάνεις λάντζα στη κουζίνα.... όλα αυτά που δεν έχουν σχέση με τα tanks και το πυ-
 ροβολικό.... Επιπλέον επειδή είσαι "καλό άνθρωπο" που δεν θέλεις να σκοτώσεις
 κάποιον, στη θητεία σου προστίθενται άλλοι 12 μήνες, για να γίνεις ένας βετερά-
 νος στο χωμάτι. Και να μη πούμε τώρα τι αργαρεία τραβάς από τους υπόλοιπους

περί αντίρρησιών συνείδησης

ζωντανούς υπηρέτες του μιλταριστικού πνεύματος.

Επειδή όμως μπορεί να σκεφτείς "δε γαριέται, θα το αντέξω" (είναι δυνατόν...), ο νόμος προβλέπει πως δεν μπορείς να κάνεις άσπλη θητεία κοντά σε μεγάλη πόλη, ή κοντά στον τόπο καταγωγής και διαμονής σου. Με δυο λόγια, μόλις τελειώσεις την αποψίωση του στρατοπέδου, για να μη χάσεις και πλήρεις, θα εγκαταλείψεις και το κοντικό διάκος, κάπου στον εβρου...

Η κοινωνική θητεία δεν γίνεται σε στρατόπεδο, αλλά σε δημόσια υπηρεσία, με την ευρεία έννοια. Εξαι "υπηρετείς" σαν υπάλληλος. Επειδή δε οι υπάλληλοι αρ- σενικοί "συνάδελφοι" και προϊστάμενοί σου θα έχουν πάρει κανονικά στο στρατό, θα σε υποδεχτούν όλο χαρά ("καλά, μαλάκες είμαστε εμείς που πήγαμε:") και θα βγάλουν όλα τους τα αποθήμενα επάνω σου.

Για να μη χαλαρώνεις δε το κράτος σου δίνει ένα μόνον επιπλέον 18 μηνών κοινωνικής θητείας. Την οποία φυσικά δεν κάνεις κοντά σε μεγάλη πόλη ή στο τό- πο καταγωγής και διαμονής σου. Δηλαδή εγκαταλείπεις το ίδιο διάκος που σκουπίζει και ο της άσπλης θητείας, μόνο που επί-έχεις περισσότερο καιρό για να τα φτιά- ξεις με την αρωμά της περιοχής.

Επειδή τώρα, παθ' όλα αυτά μπορεί να σε πιάσει καμιά φυσιοκρατία, ή καννάς καμμένος να προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο (αυτό που σε γαριέει), ή κοινωνική θητεία έχει κάποια επιπλέον δώρα.

α) Η άδεια που μπορείς να παίρνεις (για οποιοδήποτε λόγο) είναι 2 μέρες τον μήνα. Μη τύχει και αρρωστήσεις; θα φας όλη την άδεια της θητείας σου μαζί με- νη...

β) Απαγορεύεται να συμμετάσχεις σε απέργα ή σε σωματείο. Είστα υποχρεωτι- κά απεργουπιάστης, με τη βούλα.

γ) Αν πέσεις σε οποιοδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα (αν λείψεις σε ποίμε μια μέρα, αν σβροκοποιήσεις τον προϊστάμενό σου, αν ο ρουφιάνος που έκανε και λο-

κατζής σε έχει στο μάτι όλη νύχτα) τότε χάνεις το "δικαίωμα" στη κοινωνική θητεία και σε στέλνουν πακέτο στο κοντινότερο στρατόπεδο να υπηρετήσεις κανονικά.

δ) Υποτίθεται πως τις ανάρξεις σου σε φασίχο, υπήλπι και ρούχα θα σης καλέσει η υπηρεσία την οποία υπηρετείς. Αν αυτή δεν μπορεί να το κάνει (επειδή π.χ. στους κοινωνικούς στόβλους έχουν ζλεήσει τους μετανάστες που δουλεύουν στη περικοχή και δεν χορδός) τότε σης καλείται το υπουργείο εθνικής άμυνας. Με τους ιδιους όρους που το κάνει για τους φαντάρους (!!!)

Με δυο κουβέντες η κοινωνική θητεία είναι σε σχέση με τον στρατό, ότι οι α- ριστικές φυλάκες σε σχέση με τις ζλεωτές.

Σύμφωνα με το νόμο για να γίνει κάποιος δεξιός σαν αντιρρησίας συνείδησης (και να zerώσει όλα αυτά τα πλούσια δώρα...) πρέπει να κάνει μια αίτηση και να πάρει κάποια δικαιολογητικά στο στρατολογικό γραφείο στο οποίο ανήκει. Την πε- ριπτώση του την εξετάζει μια επιτροπή από καραβιανάδες και ψυχολόγους, που α- ποφασιάζει για τη τύχη του. Πάντως ο νόμος δεν λέει τίποτα γι' αυτή τη διαδικασία.

Το σίγηστρο είναι πως με αυτό το νόμο το ελληνικό κράτος θέλει από τη μια με- ριά να κάνει το ερωτικό, και από την άλλη να στήνει όποιον τολμήει να πει ό- τι δεν γουστάρει τον στρατό και τον μιλταρισμό. Όσο πιο μακριά από τα στρατό- πεδα "επιτρέπεται" να "υπηρετήσει" κάποιος, τόσο πιο πολύ θα ξεγχείσει να γράσει πίσω... Και θα χορτάνει τα σκατά του μιλταρισμού των υποδοκιτων γύρω του.

Κατα συνέπεια έχουμε την εκτίμηση πως με αυτό το νόμο θα λυθούν τα χέλια των καραβιανών στο να αντιμετωπίσουν πιά σκληρά τους ολιγούς αρνήτες στρα- τεύσης. Με τον εφιασμό, ή θα πάτε εναλλακτική κοινωνική εξόρτα, ή θα σκας ζλεί- σουμε τέσσερα χρόνια φυλακή.

e n d

αθήνα, 10/97